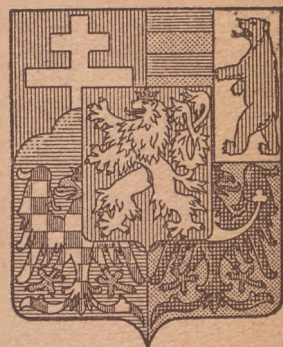

STATISTICKÝ ZPRAVODAJ STATISTISCHE NACHRICHTEN BULLETIN STATISTIQUE

O B S A H :

Průmysl a vnitřní obchod.	
Stavební ruch v I. pololetí 1938	325
Zahraniční obchod.	
Zahraniční obchod v srpnu 1938	325
Zahraniční obchod Československa od obnovení samostatnosti do září 1938	325
Ceny.	
Velkoobchodní ceny a indexy životních nákladů	333
Peněžní a kapitálový trh.	
Vývoj peněžnictví od obnovení samostatnosti	333
Práce.	
Pracovní situace počátkem září 1938	337
Trh práce	337
Zprostředkování práce v l. 1919—1937	338
Zaměstnanost	340
Mzdy v srpnu 1938	341
Stávky v srpnu 1938	341
Fakultativní pojištění proti nezaměstnanosti	341

Přílohy — Beilagen — Suppléments:

- I. Tabulky — Tabellen — Tableaux.
- II. Neumístění uchazeči o práci podle okresů — Nichtuntergebrachte Arbeitswerber nach Bezirken — Demandeurs de travail non placés d'après les districts.

SLAVIA

vzájemně pojišťovací banka
PRAHA-BRNO-BRATISLAVA

provozuje všechny
druhy pojištění

●
**CHCETE-LI JEDNATI
VČAS- POJISTĚTE
SE IHNED!**

●
Informace a rozpočty podají zdarma
a nezávazně zástupci BANKY
SLAVIE - pojišťovací odborníci ve
všech místech ČSR.

NÁKRČNÍKY MARQUIS

vždy elegantní a výtečné jakosti

Továrna nákrčníků

J. METZKER,

Praha I., Můstek 5.

PRVNÍ v ČSL. REPUBLICE VYRÁBĚNÉ 2 VELKÉ CENY
CIGARETOVÉ DUTINKY A PAPIRKY MEZINÁR. VÝSTAVA
PAŘÍŽ 1937.

Výborně
filtrované

Waldes Anioh

Nedostižně
jakosti

WALDES A SPOL., PRAHA XIII.

VYŽÁDEJTE SI

nezávazné nabídky na zhotovení tiskových
prací, bezvadného moderního provedení, bez-
platné zaslání podrobných seznamů a ceníků
úředních i všeobecných tiskopisů skladových!

Státní tiskárna v Praze III.,

Karmelitská ulice číslo 6.

STATISTICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník I.

V Praze dne 8. října 1938.

Číslo 10.

Vzhledem k mimořádným poměrům vychází toto číslo ve zmenšeném rozsahu. Statistický rozbor nastavších změn přineseme, až budou pevné podklady pro přesný úsudek. Abychom jej připravili, počínáme uveřejňovati rekapitulace posavadního vývoje.

Průmysl a vnitřní obchod.

Stavební ruch v I. pololetí 1938.

Do dubna stoupal počet projektovaných staveb, od května je menší nežli loni. Rozestavěno a dokončováno je zatím ještě více staveb nežli v tomtéž období uplynulého roku.

Jedním z ukazatelů vývoje na stavebním trhu jsou data o počtu stavebních povolení a kolaudací ve větších městech. Statistika stavebního ruchu, kterou na jejich podkladě sestavujeme, umožňuje zatím srovnání situací z prvních šesti měsíců letošního roku s tímž obdobím roku loňského.

Přípravy pro příští stavební sezonu, podnikané na podzim 1937, a celková hospodářská situace rovněž, svědčily pro předpoklad, že vzestupná tendence ve stavebním podnikání ještě letos potrvá. Prvé měsíce roku vskutku potvrdily toto očekávání. Počet projektovaných staveb v 90 větších městech, které obdržely stavební povolení v měsíci lednu d u b n u 1938, byl o 12% vyšší nežli loni za tutéž dobu. V měsíci květnu však tomu již tak nebylo a podobně i v červnu a v červenci. Není pochyby o tom, že přičiny tohoto obratu ve vývoji stavebního ruchu nutno hledat na politickém poli, neboť ryze hospodářské podmínky jeho další prosperity trvaly dále.

Úhrnný výsledek za první pololetí roku 1938 dává proto obraz méně příznivý nežli jeho první čtyři mě-

síce. Ve zmíněných 90 městech bylo vydáno za první pololetí 2.209 povolení k novým stavbám, což jest toliko o 2,4% více nežli loni. Bylo však mezi nimi mnoho staveb malého rozsahu, neboť celkový stavební prostor, jenž jimi bude zastavěn, jest menší skoro o 6% nežli roku loňského. Ještě prudší obrat lze pozorovati v počtu povolení ke stavbám pozemňovacím. Nebývají připravovány na dlouhou dobu napřed, bývají menšího rozsahu nežli nové stavby a proto se na nich změny hospodářského vývoje zračí zvláště citlivě. Počet žádostí o povolení takových staveb klesá už od dubna, celkové číslo za první pololetí jest o 16% nižší nežli loni.

Druhým pramenem stavební statistiky jsou kolaudace, úřední povolení k užívání resp. obývání budovy. Jimi získáváme přehled o hotových výsledcích stavební činnosti. Jelikož počet začatých staveb stoupal ještě na podzim 1937 i na jaře 1938, je přirozeno, že prozatím je rozestavěno a dokončováno více staveb nežli loni a předloni touto dobou. Za první pololetí bylo kolaudováno v 90 větších městech 989 novostaveb, o 8% více nežli loňského roku. Byly mezi nimi četné stavby velkých nájemních domů, což je výhodou s hlediska bytového trhu. Nových bytů bylo totiž jimi (a pozemňovacími stavbami) získáno více nežli loni, celkem za I. pololetí 4.649. V. S.

Zahraniční obchod.

Zahraniční obchod v srpnu 1938*).

Stejně jako loni stoupl zahraniční obchod z července na srpen, stalo se tak i letos. Jenže letos nebyl tento vzestup tak silný jako loni, takže letošní srpen přináší nižší čísla dovozu i vývozu než loňský. Než při srovnání letošního srpna s letošním červencem dostáváme docela příznivý obraz. Je vyšší dovoz surovin a to téměř ve všech oborech, i na příklad v průmyslu textilním trpícím vleklou depresí (dovoz bavlny tu stoupl skoro o 10%); dovoz obecných kovů se co do množství skoro zdvojnásobil. Stejně tak je ve vývozu možno zaznamenati obecný vzrůst exportu nejrůznějších tovarů. Jestliže v předchozích měsících to byly často hlavně jen železné výrobky, jež vykazovaly vzestup exportu, konstatujeme v srpnu proti předchozímu měsíci pozoruhodné zvět-

šení vývozu i výrobků textilních, zvláště vlněných (+ 17 mil. Kč) a bavlněných (+ 12½ mil. Kč), kožených (+ 12 mil. Kč), v menší míře i skla. Rž.

Zahraniční obchod Československa od obnovení samostatnosti do září 1938.

Methodické změny proti předválečné (rakouské) statistice zahraničního obchodu. — Základní a trvalá struktura našeho zahraničního obchodu. — Stručný přehled jeho vývoje od konce světové války. — Změny v orientaci k zemím dovozním a vývozním.

V tomto stručném přehledu budiž především učiněna zmínka, jaké změny v metodě statistiky zahraničního obchodu byly u nás provedeny ve srovnání se stavem předválečným. Změny tyto se týkají prakticky a hlavně způsobu vykazování:

1. množství zboží. V rakouské statistice se udávalo množství dováženého či vyváženého zboží

*) Viz tabulkovou přílohu.

hlavně ve váze, a to v dovozu buď v hrubé neb čisté (to se řídilo podle celních předpisů), ve vývozu pravidlem v hrubé, v řízení zušlechťovacím v čisté, výjimkou (na př. dobytka) v kusech. U nás od roku 1932 se vykazuje dovezené či vyvezené množství zboží podle toho, jak je to v obchodu obvyklé: kde se zboží obchoduje na váhu, vykazuje naše statistika zahraničního obchodu jeho čistou váhu, kde se pak obchoduje v jiných jednotkách míry, než je váha, vykazuje se množství přísl. zboží v těchto jednotkách, jako v kusech, párech, litrech a pod.

2. a) z e m í p ů v o d u. Za tu se v rakouské statistice považovala země vlastního výrobního původu, pakliže ji strany neznaly, měly udati zemi, z jejíhož obchodu zboží přicházelo, příp. v níž bylo zboží podáno k dopravě do býv. monarchie. U nás přesně rozlišujeme:

z e m í z á s í l k y, z níž bylo zboží odesláno s přímým určením do Československa (byl i s jedním neb více překlady po cestě, na př. v evropském přístavu z lodi na železnici), jejíž udání je obligatorní; a pokud strana zná, (jak tomu je v největším počtu případů) i z e m í v ý r o b n í, je povinna udati i tuto. Dovoze se pak vykazuje zvláště: podle zemí zásilků a podle výrobních. Tím se zabraňuje tomu, abychom měli v naší dovozní statistice smíšený různé kategorie zemí dovozních, jak tomu bylo ve statistice býv. monarchie.

b) z e m í u r č e n í. Dnes ji definujeme jako poslední známý cíl zásilků, příp. jako zemi do níž se prodej stal, kdežto předválečná definice zněla: země, pro jejíž konsum je zboží určeno, nezná-li pak vývozce tuto, tedy zemi, která tvoří poslední známý cíl zásilků. Tím zase vznikala v předválečné statistice vývozní směsice zemí určených dvou rozličných kategorií.

3. h o d n o t y d o v á z e n é h o a v y v á z e n é h o z b o ž í. Před válkou v bývalé monarchii platila t. zv. metoda odhadová, to jest hodnota dovozu a vývozu byla určena, t. j. odhadnuta na podkladě zjištěných dat o množství dodatečně zvláštní komisí odborníků. U nás platí metoda deklarační, t. j. každý dovozce neb vývozce je povinen udati hned při provedeném dovozu či vývozu přísl. hodnotu individuálně pro každou jednotlivou zásilku na statistickou ohlášku. Metoda deklarační je nesrovnatelně přesnější proti metodě odhadové, poněvadž u této jde jen o dodatečný odhad, kdežto při oné udání skutečné, v daném případě docílené ceny.

Naše statistika zahraničního obchodu zachycuje vývoj jeho od roku 1920. Od počátku obnovení státní samostatnosti bylo patrné, že zahraniční obchod bude mít základní, ba přímo životní důležitost pro národní hospodářství republiky. V našich zemích se dlouholetým vývojem již před válkou soustředil mohutný průmysl, stojící v přechodných oborech výrobních rozsahem své výroby hned za největšími státy světa, zásobující celou bývalou monarchii svými tovary a nad to vyvážející různou kvotou své produkce už i před válkou do ciziny. Rozpadnutím celní jednoty bývalé monarchie stal se náš průmysl odvislým na vývozu podstatnou částí své výroby; jen zcela málo zemí na světě bylo tak odkázáno na vývoz jako Československo. Na umožnění a rozvoji exportu závisela tedy z velké části možnost obživy našeho obyvatelstva a jen jím bylo v podstatě

možno platiti nutný dovoz surovin i jiných statků. Ač přírodní bohatství republiky skytalo hojně uhlí, dříví, keramických surovin atd., takže se tyto suroviny i hojně vyvážely, přece jen z větší části se musí suroviny potřebné většině průmyslu dovážeti. Československo mělo takto typický ráz tak zvané „zušlechťovatelské země“: dováželo suroviny a po zpracování jich na tovary vyváželo tyto do celého světa. Tím byla dána též trvalá, základní struktura celého našeho zahraničního obchodu: zhruba polovinu úhrnného českoslov. dovozu tvořily suroviny a cca 85% vývozu výrobky průmyslové (včetně cukru, sladu, piva a jiných potravin a nápojů průmyslem vyrobených; na tovary ve smyslu bruselského třídění, t. j. na výrobky t. zv. průmyslu nepotravinářského připadaly konstantně asi tři čtvrtiny čsl. vývozu). Tento základní charakter našeho zahraničního obchodu trval nezměněně od převratu až do posledka a nezměnila jej ani léta nejtěžší krise hospodářské.

Také naše zemědělská výroba se dlouhým historickým vývojem hodně orientovala na vývoz. V rámci bývalé monarchie se zvláště české země značně specialisovaly na produkci zejména ušlechtilých, aneb intensivního obdělávání vyžadujících plodin (ječmen, cukrová řepa, chmel, čekanka, ovocnářství atd.); tyto produkty pak byly zejména ve stavu průmyslově zpracovaném (na cukr, slad, pivo, kávové náhražky atd.) vyváženy jak do ostatních zemí bývalé monarchie tak i do tehdejší ciziny. Naproti tomu zase naše země dovážely pšenici, kukuřici, vepřový dobytek, tuky, mouku z Uher, Balkánu, Ruska i zámoří. Tento výměnný styk v oblasti zemědělské výroby trval i po převratu až do počátků poslední velké hospodářské krise a zejména v prvních letech poválečných byl neobyčejně intensivní. Byla tehdy jedinečná konjunktura na př. pro náš vývoz cukru a na druhé straně z řady důvodů, o nichž ještě bude řeč, udržoval se až abnormálně vysoký dovoz obilí, mouky, vepřů a vepřových tuků.

Důležitou složku v oboru potravin tvoří ovšem vždy i nezbytný dovoz všeho t. zv. osadního zboží (káva, čaj, koření atd.), které se u nás vůbec nemůže pěstovati.

Velikou položku úhrnného našeho dovozu tvořil vždy i import tovarů. Zvláště v posledních letech byl dovoz těchto silnější než dovoz potravin a řadil se svou výší v celkovém našem dovozu za import surovin. Zdálo by se to snad na první pohled podivným, proč průmyslový stát dováží tak mnoho zase výrobků průmyslových. Zkušenost však učí, že čím který stát je průmyslovější, tím větší má potřebu dovozu nejrůznějších cizozemských tovarů, a to jak výrobních prostředků pro svůj rozsáhlý průmysl (nejrůznější polotovary, pomocné látky, stroje, přístroje atd.), tak i spotřebních statků pro zjemnělé potřeby svého obyvatelstva s vysokou životní úrovní (zvláště též pokud jde o různé proslulé neb speciální cizí výrobky).

V dosavadním vývoji našeho zahraničního obchodu můžeme rozlišovati dvě hlavní období: vývoj až do plného propuknutí velké světové hospodářské krise (asi do roku 1931) a vývoj od jejího vyvrcholení (1932—1933) přes období částečné restaurace a oživení hospodářství až k poslední době stagnace zaviněné hlavně politickým neklidem.

V první periodě (1920—1931) se zahraniční obchod v celém světě vyvíjel za podmínek přece jen aspoň podobným poměrům předválečným. Ovšem v prvních letech poválečných se důsledky války projevily skoro ve všech státech inflací, znehodnocením měn a dokud tyto kolísaly, ovlivňovaly tím podstatně vývoj zahraničního obchodu; neboť pokles měny poskytoval hospodářství daného státu dočasnou vývozní prémii, proti čemuž, jakožto tak zvanému valutárnímu dumpingu, se ostatní státy bránily nejen zvyšováním cel nýbrž i zaváděním povolovacího řízení v různých formách. Obráceně pak při stabilizaci měny aneb při deflačním zvedání jejího kursu do výše pociťovalo hospodářství a zvláště vývoz dotyčné země depresi, byť i pravidlem jen dočasnou. Než tyto měnové zmatky byly postupně a mezinárodní spoluprací likvidovány a po čase byly prakticky skoro všechny měny zase stabilisovány, ovšem většinou na podstatně nižší úrovni než před válkou. V této historii světového úsilí o překonání inflace a o opětné ustálení měn má Československo zvláště čestné místo; naše Rašínem založená tradice měnového a finančního pořádku nám dala prvenství dokonale měnové stabilisace v celé střední a jihovýchodní Evropě. Když byly měny největšího počtu států opět stabilisovány, počala se rušit omezení devisová, povolovací řízení v dovozu a vývozu, začal se rozvíjet volnější mezinárodní pohyb zboží i kapitálů a zvyšování zahraničního obchodu přineslo největší poválečnou světovou konjunkturu let 1927—1929. V podstatě zase tehdy byly, jako v době předválečné, jedinými bariérami stěžujícími volnou směnu státek v zahraničním obchodě cla, tato však proti době předválečné pravidlem značně vyšší. Bylo seznáno, že má-li se využít vyšší výrobní kapacity, jaká tu byla vybudována v hospodářství celého světa po válce, rozmnožovati výrobu a s ní blahobyt, že pak musí být vysoká poválečná celní ochrana rozumně likvidována. Tomuto úsilí byla věnována velká mezinárodní konference v Ženevě r. 1927; než ochabnutí konjunktury a nástup velké krise v následujících letech zhatil všechny tyto naděje.

Vybočovalo by arci úplně z daného rámce, kdyby zde měly být líčeny, byť i sebe stručněji, příčiny a celkový průběh řečené krise, započnuvši v r. 1930 a nejostřejší v letech 1932—1933. Zahraniční obchod byl ze všech oblastí hospodářských jí postižen nejkrutěji. Jak ochabovala konjunktura a s klesáním vývozu rostla nezaměstnanost, snažil se každý stát rezervovati co nejvíce svůj vnitřní trh domácí výroby; u zemědělské produkce pak k tomu ještě přistupovala snaha izolovati ji co možná od důsledků prudkého pádu cen zemědělských produktů na světovém trhu. K dosažení těchto cílů se hned od počátků krise zvyšují cla, vypovídají liberálnější obchodní smlouvy, znovu se zavádí povolovací řízení. Dochází se tím do bludného kruhu; jak jeden stát z titulu ochrany domácí produkce zavede nové opatření na snížení dovozu, ostatní státy hned konají opatření retorsní, na něž se odpovídá novými prostředky prohibičními atd.; s výsledkem tím, že úměrně s omezováním zahraničního obchodu se zmenšuje výroba a vzrůstá nezaměstnanost.

Největší restrikcí zahraničnímu obchodu však přinesly nové měnové zmatky, jimiž od podzimu 1931 světová hospodářská krise vrcholila. Anglie, severské státy, britská dominia, řešily na podzim 1931 krisi

tím, že snížily hodnotu svých měn, v čemž je r. 1933 následovaly Spojené státy americké. Státy, které tehdy pevně trvaly na dosavadní zlaté paritě svých měn (t. zv. zlatý blok v čele s Francií), čelily možností zvýšeného dovozu ze zemí s devalvovanou měnou omezováním jeho pomocí dovozních kontingentů, kteréžto restrikcce dovozu pak bylo nutno aplikovati z důvodů obchodně-politických vůči všem státům (i těm, jež tehdy ještě nedevalvovaly). Po úpadku velkých bank a průmyslových koncernů v Německu a Rakousku stáhli američtí a západoevropští věřitelé všechny své kapitály ze střední a východní Evropy, předtím zdejším zemím v míře až přílišně poskytované, čímž se řada těchto států stala prakticky insolventními: nemohly nadále ze žádného státu více kupovati, než mu samy prodaly. Zde vznikla jedna z největších brzd zahraničního obchodu, systém clearingů, který nuceně vyrovnává dovoz a vývoz cestou restrikcce. Jiné státy, jako Československo, byly pak nuceny na ochranu své měny omezovati dovoz, aby se jim neztenčovala zásoba cizích devis. Byl tedy v době nejhlubší krise zahraniční obchod spoután nepřehlednou řadou nejrůznějších dovozních omezení, kontingentů, devisového povolovacího řízení, clearingů, nemluvě ani o stále zvyšovaných clech; všechna jmenovaná omezení byla podstatně horší než cla, poněvadž tam, kde by se dovoz mohl uskutečnit i při vysokém clu, byl ovšem znemožněn přímým zákazem ve formě odepření dovozního povolení.

Je velmi závažné mínění mnoha vynikajících národohospodářských teoretiků, že i poslední velká světová hospodářská krise byla t. zv. krisí cyklickou, byť i komplikovanou jednak důsledky světové války (nesmírné zadlužení) jednak zcela novými (před válkou neznámými) zásahy do hospodářství. Průběh cyklické krise jakých poznalo světové hospodářství celou řadu již dlouho před válkou, nesl vždy v sobě zárodky ozdravení, které dosud vždy po dosažení dna deprese automaticky přinesly opětné oživení hospodářství a nástup nové konjunkturální vlny. A vskutku také i při poslední krisi přes všechnu spontanost hospodářství nejrůznějšími omezeními počaly ony automatické síly působiti. Zásoby byly značně vyčerpány, nadvýroba redukována, ceny na volném trhu podstatně sníženy, nízká úroková míra platila ve světových kapitálových střediscích; dna krise bylo dosaženo a v letech 1933—1934 nastává konečně opětný vzestup hospodářské aktivity. Stoupající ceny surovin zvyšují kupní sílu producentských zemí, překážky a omezení zahraničního obchodu se již nerozmnožují, ba spíše tu i tam jedním mezi jednotlivými státy poněkud likvidují a oživování světové výměny statků působí příznivě i na vzestup výroby se všemi dalšími příznivými účinky. Avšak nástup pravé konjunktury se stále ještě nemohl rozvinouti. Státy usilující z důvodů politických a vojenských o co možná úplnou soběstačnost, zcela regulují svůj zahraniční obchod a připouští v zásadě jen dovoz zboží, jež potřebují ku dosažení svých cílů politicko-hospodářských. To ovšem působilo se všemi nutnými zpětnými důsledky velmi rušivě na možný příznivý rozvoj světového obchodu. Avšak jako neblahý stín postupující s částečnou hospodářskou restaurací, jak ji lze přece jen od let nejhlubší krise sledovati, se tu vynořuje stále vzrůstající napětí politické v celém světě. To zabraňuje přesunům ladem ležících kapitálů ze zemí finančně bohatých do zemí kapitálově chudých, čímž,

v oblasti směny statků, by bylo jedině možno odstraniti zahraniční obchod rdousící systémem clearingů. Dále je tu valutární neklid, měny všech států jsou otrženy, což se projevovalo devalvací většiny jich v posledních letech. Pro politickou nejistotu stále zvyšované zbrojení působilo sice dočasně k oživení zaměstnanosti v řadě oborů, i ku zvýšenému dovozu čtených surovin a výrobků, nemůže však přispěti k trvalému ozdravení hospodářství.

Prvá vlna konjunkturální projevující se zejména v prudkém vzestupu cen surovin se vybila na jaře r. 1937, potom nastala ostrá reakce uplatňující se nepříznivě v celém světovém hospodářství. Od této doby nastává stagnace; světový obchod je sice na značně vyšší úrovni, než byl za krise, avšak pokulhává za rozvojem výroby, pokud tuto, byť i jen dočasně a z důvodů jiných než hospodářských, zvyšují v celém světě veřejné objednávky. Avšak dnešní hospodářství je zařízeno na světovou dělbu práce a nenastane-li její podstatné uvolnění a umožnění, nemohou se hospodářské poměry v celém světě trvaleji zlepšiti. Není to ovšem možné, dokud politické napětí leží jako těžký balvan na vši činnosti, a to především hospodářské.

Tento světový vývoj určoval arci též celkový pohyb našeho zahraničního obchodu. Onu prvou velkou periodu trvající od obnovení státní samostatnosti až do velké krise (asi do r. 1930), jak jsme ji v předu vytýčili, můžeme si zase rozdělit na několik dalších období.

Jsou to především léta 1920—1923, kdy zahraniční obchod je pronikavě ovládan bezprostředními důsledky války a stálým kolísáním valut. Prvá léta, 1920—1921, byla pro rozvoj jeho příznivá, zvláště vývozu poskytovala často klesající měna přechodné vývozní premie. K tomu přistupovala tehdy řada dalších, mimořádně a dočasně trvajících výhod. Naše území zůstalo nedotčeno válkou a naše vývozní obory, po zásobení surovinami mohly téměř hned dodávati do sousedství i do vzdálenějších zemí nejrůznější výrobky, které v tehdejší době „hladu po zboží“ po válečném vyčerpání byly dychtivě a za vysoké ceny kupovány. Budiž zde hned vzpomenu významu, jaký měl pro celé národní hospodářství vývoz cukru. Válkou byla světová cukerní výroba (hlavně řepařská) oslabena; cukrovary francouzské, belgické, polské, italské atd. byly ve válce zničeny. Pro Československo, které mělo na výrobu cukru vlastní suroviny a intaktní cukrovary, nastala v exportu „bílého zlata“ jedinečná konjunktura. Právem byl označován tehdejší vývoz cukru za startér, který uváděl v pohyb celé naše národní hospodářství. Neb za vyvezený cukr jsme mohli nakoupiti suroviny, které musíme dovážeti z ciziny, zásobiti jimi potřebný průmysl (zejména na př. textilní) a pak zase vyvážeti další tovary z dovezených surovin vyrobené. Velmi důležitou též bylo, že tehdy v čtených našich odbytištích nebyla ještě celní ochrana tak vysoká jako později. Statistika zahraničního obchodu zaznamenává pro léta 1920 až 1921 velmi vysoké cifry našeho dovozu a vývozu, dovoz kol 23 a vývoz kol 29 miliard Kč ročně. Enormní výše těchto číslic je dána ovšem i tím, že jsou vyjádřeny v klesající měně; v přepočtu na hodnotu Kč, jaká platila u nás v 10 letech od r. 1923 až do prvé devalvace (1934), by činila tenkrát v letech 1920 až 1921 hodnota dovozu asi 10—11 a vývozu asi 13 miliard Kč ročně. K tomu pak třeba ještě připome-

nouti tehdejší neobyčejně vysoké ceny zboží dováženého i vyváženého.

V letech 1922—1923 konjunktura našeho exportu ochabuje. Ustává poválečný hlad po zboží, znovu-zřizuje se v čtených našich odbytištích průmysl válkou zničený, přestávají tam naše dodávky příslušného zboží. Rozhodující vliv, a to ve smyslu restriktivním měla tehdy dočasně na náš export t. zv. éra deflace, t. j. doba, kdy naše koruna započala (asi od polovice r. 1922) prudce stoupati. To vedlo k omezení naší soutěžní schopnosti, vývoz ve většině odvětví klesal, což přivodilo, zvláště v r. 1923, první větší nezaměstnanost. Částečně to bylo vyváženo tím, že se tehdy uhelné doly a železárny těšily t. zv. „ruhrské konjunktury“. Francouzské vojsko obsadilo r. 1923 Poryní a Poruří pro neplacení reparací, práce v tamních dolech a železárnách byla zastavena, z čehož těžila všechna ostatní evropská těžba uhlí i železářská výroba, již odpadnul na světovém trhu mocný konkurent a naopak Německo musilo tehdy samo množství uhlí a železa kupovati z ciziny.

Dokonalá stabilisace naší měny od r. 1924 poskytl našemu vývozu nové příznivé možnosti a tak r. 1924—1925 náš zahraniční obchod velmi pozoruhodně stoupá, r. 1925 činí dovoz přes 17½ a vývoz skoro 19 miliard Kč. Přechodné oslabení přichází v r. 1926, kdy dovoz i vývoz klesá cca o miliardu Kč; bylo to způsobeno zejména slabším vývozem do Německa, které tehdy mělo v našem celkovém zahraničním obchodu největší místo. Než tato deprese rychle pominula a léta velké světové konjunktury 1927—1929 přinášejí až dotud největší rozmach našeho zahraničního obchodu; tehdy (roku 1929) činil dovoz skoro 20 miliard a vývoz cca 20½ miliardy Kč. To byla také léta největší naší hospodářské prosperity. Ještě v r. 1930, když už světová krise na všech stranách propukávala, měli jsme stále vysoké cifry dovozu i vývozu — 15,7 a 17½ miliardy Kč; pak však následuje prudký úpadek, jak bude o tom ještě později mluveno.

Uvedli jsme již na začátku, jaká byla trvalá základní struktura našeho zahraničního obchodu, pokud jde o zboží: že v dovozu vždy asi polovici tvořily suroviny, kdežto náš vývoz v podstatě pozůstával z exportu výrobků průmyslových. To platilo ovšem v plné míře i pro nyní probíraných 10 let vývoje našeho zahraničního obchodu 1920—1930.

V dovozu ze surovin měly tu největší podíl a byly na prvním místě v celém našem importu suroviny textilní, jako zase v celém čl. vývozu stály tenkrát na prvním místě výrobky textilní a konfekční. Textilní průmysl tehdy měrou zvláště významnou se uplatňoval v celém našem zahraničním obchodu. Citujeme čísla na př. z roku 1927, který byl v celku rokem nejlepší poválečné zaměstnanosti našeho textilního průmyslu: dovoz textilních surovin tehdy činil 4.245 milionů Kč, tedy z úhrnného dovozu per 17.962 mil. Kč 23,6%; a vývoz všeho textilního zboží spolu s konfekčním 6.817 milionů Kč, tedy z úhrnného vývozu per 20.135 mil. Kč 33,9%. V čele průmyslu textilního tu zase krácel průmysl bavlnářský; tradičně stály na prvním místě v dovozu surová bavlna (až přes 2 miliardy Kč ročně) a ve vývozu bavlněné výrobky (až přes 3 miliardy Kč ročně). Po průmyslu textilním se mohutně uplatňoval v našem zahraničním obchodu

průmysl kovodělný, a to jak v dovozu svých surovin (ruda zvláště železná, surové kovy) tak i ve vývozu svých výrobků, a to od válcovaných tovarů, jako tyčového železa a plechů, až po drobné předměty t. zv. jabloneckého zboží či komplikované stroje. Další veliké obraty na jedné straně v dovozu surovin a na druhé straně po domácím zpracování jich ve vývozu hotových výrobků máme tu v průmyslu zpracování koží. Surových koží se k nám dováželo za sumu až přes půl miliardy Kč ročně (k tomu ještě by přistupoval značný dovoz třísila), proti čemuž stál vývoz usní, obuvi a rukavic až za půldruhé miliardy Kč ročně. Zde byl vzestup vývozu obuvi nejdříve kožené a později v jistém odstupu i gumové vpravdě bezpříkladný. Kožená obuv měla velmi silný vývoz již v prvých letech po převratu, poněvadž i za bývalé monarchie bylo na našem území mnoho mechanických továren na obuv s velkou výrobní kapacitou; v letech 1920—1921 jsme už vyváželi kožené obuvi za téměř ½ miliardy Kč ročně. Není však pochyby, že tyto vysoké cifry hodnoty byly dány především tehdejšími abnormálně vysokými cenami a že se v nich též jeví doba inflace. Roku 1923 však činil vývoz kožené obuvi jen něco přes 60 mil. Kč; než po tomto úpadku nastává netušený rozmach a v letech 1928—1929 činí při podstatně nižších cenách hodnota vývozu kožené obuvi přes 900 milionů Kč ročně, Československo se tu stává největším vývozcem světa.

Jinak ještě z dovozu nejdůležitějších surovin uvedme uhlí, nerostné oleje, kaučuk, různé suroviny pro chemický průmysl (fosfáty, kyseliny, olejnatá semena atd.).

Zde jsme tedy nejdříve sledovali obory, kde byl veliký dovoz surovin a korespondující velký vývoz tovarů z nich zhotovených, což vtiskovalo Československu ráz typické země zušlechťovatelské. Avšak podstatné důležitosti byl i vývoz výrobků zhotovených v podstatě z domácích surovin; připomeňme si zde sklo, jehož vývoz r. 1929 dosahoval skoro půldruhé miliardy Kč, porcelán, keramické a dřevěné výrobky atd. Než zejména pro probíranou nyní prvou periodu našeho zahraničního obchodu musíme se zmíniti především o cukru. V prvých letech popřevratových byl cukr na nejpřednějších místech našeho vývozu, na př. r. 1921 činila hodnota jeho exportu 3,7 miliard Kč. Jak už bylo svrhu řečeno, cukr byl tenkrát startérem celého našeho hospodářství, za miliardy při jeho vývozu stržené mohly býti nakupovány suroviny pro jiná odvětví průmyslová a tak celý složitý mechanismus našeho hospodářství byl uveden v pohyb. Na vysokou hodnotu vývozu cukru v prvých letech působily arci i jeho abnormálně vysoké ceny (válkou zničená výroba nebyla ještě obnovena, cukru byl nedostatek), tak r. 1920 stál v exportu 1 q našeho cukru skoro 1500 Kč! Tyto ceny v pozdějších letech ovšem klesaly, jak světová výroba se znovu rozmáhala, avšak množství vyvezeného cukru od nás stoupalo a vrcholilo r. 1926 kvantem téměř 9 milionů q (r. 1921 4½ mil. q) a až do počátku světové krise se vývoj jeho stále držel v množství přes 5 milionů q ročně. Tento kvantitně tak silný vývoz i při klesajících cenách (r. 1929 tržili jsme za 1 q vyvezeného cukru již jen necelých 200 Kč) měl ten základní význam pro celé hospodářství, spolu i s tehdejším velkým vývozem ječmene, sladu, chmele, že umožňoval udržovati onu jistou specialisaci naší zemědělské

výroby, o níž jsme mluvili již na začátku a která záležela v tom, že domácí zemědělství bylo též hodně orientováno na vývoz a věnovalo se tudíž z velké míry pěstění ušlechtilých neb intensivně obdělávaných plodin, jež se od nás vyvážely jak ve stavu surovém (na př. ječmen) tak zvláště i po průmyslovém zpracování.

Tato jistá specialisace nutila ovšem na druhé straně k dovozu celé velké řady jiných zemědělských produktů; byloť právě, při možnosti mezinárodní směny, pro nás poměrně výhodnějším pěstovati řepu, ječmen, chmel atd. a vyvážeti je ve formě cukru, sladu, piva a nakupovati zase z ciziny pšenici, kukuřici, vepřový dobytek, pro jejichž produkci měly zase jiné země příznivější podmínky. Dovoz těchto produktů byl v prvých letech abnormálně vysoký; zde se projevovala vyčerpanost spotřebitelů i válkou oslabená zemědělská produkce. Proto jsou v řečených dobách cifry dovozu až fantasticky vysoké, na př. r. 1921 dovoz obilnin skoro za 2 miliardy Kč, mouky pšeničné za 2¼ miliardy Kč. Avšak i v následujících letech trvají vysoké dovozy těchto produktů umožňované zvláště tehdejší naprostou bezcolností při jejich dovozu. R. 1925/26 se znovu zavádějí zemědělská cla, než i po nich se dováží na př. v letech konjunktury 1927—1929 veliká množství pšenice, kukuřice (každé za půl miliardy Kč i více ročně), vepřového dobytka až za 700 mil. Kč ročně, tuků za 300—400 mil. Kč ročně atd.

Konečně je třeba i při tomto velmi povšechném přehledu zmíniti se ještě o významných položkách, jaké v prvé periodě tvořily ve vývozu některé suroviny a v dovozu tovary.

Bylo již v předu řečeno, proč právě v dovozu průmyslového státu musí míti tovary veliký podíl. Největší účast tu mají nejrůznější polotovary, na př. přediva, zvláště z hedvábí (přírodního i umělého hedvábí), neb výrobní prostředky jako stroje, přístroje, nástroje, jichž dovoz byl podporován i bezcolnou slevou pro dovoz strojů u nás nevyroběných v zájmu dokonalého a moderního vybavení našeho průmyslu. Nejrůznějších výrobků kovodělných (i se stroji) se k nám v roce vrcholné konjunktury 1929 dovezlo za 2,348 mil. Kč, všech lučebnin za 838 mil. Kč a pod.; vzestup vývozu i dovozu tovarů šel paralelně, poněvadž čím více stoupala naše výroba pro vývoz, tím více se spotřebovalo potřebných cizích polotovarů, strojů, pomocných látek atd. V letech konjunktury participovaly tovary na našem úhrnném dovozu skoro již celou třetinou.

Ve vývozu surovin byly vždy nejdůležitější uhlí a dříví. Vývoz jejich často velmi kolísá, na př. r. 1926 v době anglické uhebné stávky se vyvezlo uhlí za více než miliardu Kč, obdobně dříví po mniškových pohromách se vyváželo v letech 1922—1924 také hodně přes miliardu Kč. Než i r. 1929 se vyvezlo uhlí kamenného i hnědého a koksů skoro za miliardu Kč a dříví (kulatiny a řeziva) za 615 milionů Kč.

Význačným rysem našeho zahraničního obchodu bylo v probírané prvé periodě nepřetržitě aktivum obchodní bilance, jehož výše v jednotlivých letech kolísala, avšak zhusta činila 2 i více miliardy Kč ročně. Celkem vynesl zahraniční obchod za léta 1920—1930 na aktivu úhrnnou sumu přes 31 miliard Kč. Tato ohromná cifra značila nejen mohutný příliv cizích devis ku posílení posice naší

měny, nýbrž i možnost převodu majetku podniků ležících na našem území z rukou cizinců do rukou domácích, i možnosti kapitálových investic v cizině.

Přicházíme nyní k druhé základní periodě našeho zahraničního obchodu, asi od r. 1931 do září 1938. Světová krise let 1930 až 1933 srazila objem našeho zahraničního obchodu do r. 1933 na minimum a způsobila tím nejtěžší nezaměstnanost, jakou kdy naše země poznaly. Proti 20 miliardám dovozu i vývozu docíleným r. 1929 klesá do r. 1933 dovoz i vývoz na cca 6 miliard Kč. Potom, jak již v předu vylíčeno, nastává období částečné hospodářské restaurace a do r. 1937 vzrůstá opět náš dovoz na 11 miliard Kč a vývoz na 12 miliard Kč. Letos pak jsme měli za měsíce leden až srpen dokonce silnější vývoz než byl loni, avšak při slabším dovozu, jak patrné z těchto dat (v milionech Kč):

	1938	1937
Dovoz	6.202	7.070
Vývoz	7.569	7.508

Úbytek dovozu šel letos plně na účet poklesu dovozu surovin a to jednak pro menší množství jejich importu a jednak pro podstatně nižší jejich ceny platné letos proti době loňské. Menší množství dovozu bylo tu způsobeno oslabenou zaměstnaností v celé řadě odvětví průmyslových (na př. textilního průmyslu) proti stejné době vloni.

Při všem tomto srovnávání dat o hodnotě dovozu a vývozu za delší řadu let působí rušivě velké změny v cenách dováženého a vyváženého zboží, pokud si chceme učiniti obraz o skutečném rozsahu dovozu neb vývozu. K tomu přistupují vlivy dvojí devalvace naší měny (r. 1934 a 1936); jak máme asi respektovati všechny tyto cenové a valutární změny, v tom musíme odkázati na dřívější články ve Statistickém zpravodaji a to na číslo 3., „Podíl Československa v zahraničním obchodu celého světa“, str. 99 a na číslo 9., „Naše vývozní ceny“, str. 301—303. Řekněme si zde stručně jen tolik, že můžeme při přihlížení ke změnám, v hladině cenové nastalým od r. 1929 do r. 1937, velmi zhruba odhadnouti, že reálný rozsah našeho dovozu i vývozu činí v roce 1937 něco přes dvě třetiny stavu z r. 1929. Uvedli jsme již na začátku, že přes celou dobu krise a i v následujícím období hospodářské restaurace zůstala nezměněna základní struktura našeho zahraničního obchodu, záležející v tom, že dovoz tvořily z polovice suroviny a celý vývoz v podstatě průmyslové výrobky. Krise tu ovšem podstatně srazila všechny cifry jednotlivých oborů v dovozu i vývozu, v období restaurace se tyto číslice zase zvyšovaly, avšak ony základní relace tu zůstávaly v celku nezměněny. Uvnitř tohoto zásadního rámce se však odehrály mnohé závažné změny, z nichž tu chceme vyzdvihnouti zvláště tyto:

1. Zhroucení vývozu cukru v důsledku světové nadvýroby a z ní resultujícího pádu cen při stále postupujícím budování vlastní cukerní výroby v dosavadních našich odbytištích. Roku 1926 jsme vyvezli skoro 9 mil. q cukru, v letech 1934—1936 jen 1½ až necelé 2 mil. q ročně; proti miliardám dříve za vývoz cukru každoročně trženým činila v letech 1934—1936 hodnota jeho vývozu jen něco přes 130 mil. Kč ročně, cena vývozní rafinády obnášela r.

1935/36 jen asi 70 Kč za 1 q! Toto zhroucení exportu mělo nejen nejvýše nepříznivé důsledky pro průmysl cukrovarnický samý, jeho zaměstnanectvo a pro kraje a obce, které někde přímo žily ze svého cukrovaru, nýbrž i pro celé národní hospodářství. Tak velký pokles vývozu cukru vedl ku pronikavému zmenšení osevu řepy, stejně jako pokles vývozu ječmene (příp. sladu) a chmele zase ke snížení osevu těchto plodin. Uprázdňené plochy bylo nutno osíti jinými plodinami, a to zvláště obilninami jako pšenicí. Specialisace našeho zemědělství, jak tu bylo o ní svrchu mluveno, podmíněná možnostmi vývozu zvl. cukru a i jiných svrchu uvedených produktů, byla podstatně likvidována. Veliký vzrůst domácí produkce pšenice a i jiných zemědělských výrobků dotud dovážených snížil ovšem velmi podstatně od let krise jejich import, který byl též beztak omezen z důvodů ochrany domácího zemědělství, což se musilo opět projevit na druhé straně v poklesu vývozu našich tovarů do agrárních zemí.

2. V rámci vývozu tovarů samých pozorujeme v posledních letech vzestup exportu výrobků průmyslu kovodělného, zejména železářského, které se takto pomalu dostávaly na první místo našeho vývozu, a výrobky textilní, kdysi mající zde primát, ustupovaly na místo druhé, stále ovšem zůstávající jedním z hlavních základů našeho vývozu. Přes to, že se v tomto vývoji uplatňovaly za poslední léta i některé důvody mimořádné, byl ve shodě s určitými základními tendencemi již i před válkou tu existujícími. Neprávem bývalo tvrzeno z politických důvodů, že vývoz výrobků t. zv. těžkého průmyslu, ležícího podstatně v českém území, je protěžován na úkor vývozu tovarů textilního, sklářského a jiného průmyslu ležícího převážně či ze značné části v německých krajích našeho státu. Celý vývoj je tu v podstatě dán industrialisací našich dosavadních odbytišť. Každá země dotud agrární se industrialisuje v určitém pořádku: nejdříve si zavádí výrobu statků hromadné spotřeby, k jichž výrobě není třeba příliš kvalifikovaného dělnictva, přílišných investic kapitálových, určité dlouholeté tradice a zkušeností atd. V takovém zboží při vydatné celní ochraně, jež je předpokladem industrialisace, je pak arci vytlačován dosavadní dovoz. Avšak nově vzrůstající průmysl potřebuje zase dovážeti množství nejružnějších tovarů k jeho výrobě potřebných (různých polotovarů, strojů, chemikálií atd.), jichž dovoz takto roste. Typickým a největším dodavatelem takovýchto tovarů, které jsou výrobními prostředky pro jiná odvětví, je průmysl kovodělný a proto též je tu tendence ke vzrůstu jeho vývozu nejen od nás, nýbrž i ze všech ostatních starých průmyslových zemí. Nebo můžeme sledovati i v samém textilním průmyslu, jak v jeho vývozu od nás do podunajských států, které se industrialisují, udržoval se zhruba poměrně lépe vývoz přízí na úkor vývozu tkanin, poněvadž výroba tkanin se dá rychleji, snáze a s menšími investicemi zavésti než výroba přízí. Země s novým průmyslem také ze začátku umějí vyráběti jen zboží běžné, masové kvality, zboží kvalitnější dovážejí však ze zemí starého průmyslu; i tyto přesuny, na př. k vývozu jemnějších tkanin proti hrubším, bychom mohli v našem vývozu posledních let ciferně dokumentovati.

Musíme se též, byť i sebe stručněji, zmíniti o tom, s kterými zeměmi neb skupinami jejich jsme hlavně obchodovali a jaké hlavní změny tu v prů-

běhu dosavadního vývoje nastaly. Již zeměpisná poloha určuje, že vždy budeme mít velký obchod s naším největším sousedem Německem, i s ostatními sousedními neb podunajskými státy, kdež stále ještě působí tradice bývalého společného soužití. Avšak již i před válkou byl tu v četných odvětvích velmi čilý styk obchodní s ostatní Evropou a též se zámořím, který se pak zvláště význačně rozvinul po obnovení samostatnosti. Pro lepší zvládnutí a přehlednost našeho obchodu skoro se 100 zeměmi světa, jak je naše listina zemí pro statistiku zahraničního obchodu vykazuje, vytvoříme si tyto skupiny: Německo a jeho svobodné přístavy Hamburk a Brémy; státy nástupnické a balkánské; ostatní Evropa; země mimoevropské.

V první velké periodě, jak jsme ji již svrchu vytyčili, má v našem zahraničním obchodu mohutný podíl především Německo a jeho přístavy. V našem dovozu mělo tehdy dvojí tvářnost: jednak nám dodávalo své vlastní produkty (uhlí, stroje, nejrůznější kovové výrobky, lučebniny atd.), jednak nám zprostředkovalo svým tehdejší světovým velkoobchodem dodávky zámořských surovin i potravin. I když jsme postupem doby navázali leckde přímá spojení, přece jen ještě v r. 1929 šlo skoro 40% celého našeho dovozu z Německa a z jeho svobodných přístavů. Obráceně zase bylo Německo pravidlem i naším největším odběratelem a to nejen surovin (dříví, uhlí) a produktů zemědělství a zemědělského průmyslu (chmel, ječmen, slad, pivo), nýbrž především i tovarů všeho druhu, které byly pravidlem poměrně největší složkou našeho vývozu do Německa. V našem obchodu s Německem se přímo klasicky potvrzovala zkušenost, že největší vzájemný obchod mívají právě dvě země vysoce průmyslové; my dodávali množství polotovarů německému průmyslu (na př. příze) i hotových výrobků, jež při vši mnohostrannosti a vyspělosti vlastního německého průmyslu bylo přece jen výhodno při volnějším obchodním styku od nás odebírat. Německo mělo v letech 1923—1927 tak velký vliv, že podle zvyšování či snižování výše svých odběrů zboží od nás skoro určovalo stav naší konjunktury; r. 1927 jsme do vlastního Německa (bez Hamburku a Brém, kamž jsme dodávali pro reexport) vyvezli skoro čtvrtinu úhrnného našeho exportu.

Ze států nástupnických a balkánských jsme dováželi hlavně zemědělské produkty, z Rakouska pak tovary a některé suroviny (na př. železné rudy); kryli jsme celkem odtud asi čtvrtinu svého dovozu. Při našem vývozu do těchto států se pak už před deseti lety zhusta u nás poukazovalo na to, že klesá, že se nám tato naše někdejší tradiční odbytiště odcizují. K tomu je říci, nehledíme-li arci k prvním letům popřevratovým, kdy na př. r. 1921 šlo skoro 60% našeho vývozu sem (nebylo ještě všude tak vysokých celních překrad, agrární státy podunajské nemajíce ještě vlastního průmyslu, byly odkázány kupovat i ciziny skoro všechny tovary a to pro tradici starého obchodního spojení především od nás), že absolutní výše našeho vývozu do řečené skupiny států neklesala, spíše se v letech 1924—1929 mírně zvýšila a do těchto států šla stále asi čtvrtina úhrnného našeho exportu. V tomto vývozu dominovaly arci naše tovary a odtud také pramenila největší část aktiva celé naší obchodní bilance. Každý rok jsme vytyžili z obchodu s nástupnickými a balkánskými státy 2—3 miliardy Kč; my jsme měli tehdy velmi příznivou při-

ležitost v tom, že americký a západoevropský úvěr, který do těchto zemí až do velké krise stále plynul, byl jimi ze značné části vynakládán na nákup našich výrobků při většinou pasivní bilanci, kterou měly tyto státy na své straně v obchodu s námi.

Na ostatní evropské státy připadalo asi něco přes pětinu našeho dovozu a vývozu, význačné postavení zde měla zvláště Velká Británie. U zemí mimoevropských byl zvláště pozoruhodný rozvoj našeho vývozu tam; r. 1921 jsme tam (připomeňme si i tehdejší mimořádně vysoké ceny, inflační éru!) vyvezli zboží za 1.280 mil. Kč (4,4% celého vývozu), r. 1929 za 3.247 mil. Kč (15,9% celého vývozu); na tomto rozvoji našeho exportu měly zvláště velký podíl Spojené státy americké. Zatím co náš vývoz do Německa, nástupnických států i ostatní Evropy v průběhu let 1920—1929 jen udržoval příp. mírněji rozšiřoval své posice, prodělával čsl. export svůj poměrně největší vzestup do zámoří, kam šly v míře stále stoupající nejrůznější naše tovary.

V našem zahraničním obchodu oné doby, zvláště v prvních letech, dá se sledovati jeden ze základních proudů: kupovali jsme suroviny ze zámoří a ze západních států evropských včetně Německa (tyto poslední nám buď zprostředkovaly dodávky zámořských surovin aneb prováděly pro nás na nich před dalším zpracováním naším průmyslem první hrubé úpravy, jako praní a česání vlny neb rafinace obecných kovů) a tovary z nich zhotovené jsme dodávali z relativně největší části státům nástupnickým a balkánským; aktivem v obchodu s nimi získaným jsme platili případná pasivní salda vůči našim západoevropským neb zámořským dodavatelům.

V druhé velké periodě našeho zahraničního obchodu se stav jeho nejpronikavěji zhoršuje až po roce 1931. Až do tohoto roku klesá sice rapidně vývoz do Německa (ze 4 miliard v r. 1929 na 2 miliardy v r. 1931) i do států nástupnických a balkánských (ze 7¼ miliardy Kč r. 1928 na necelé 4 miliardy r. 1931), avšak drží nás ještě neochabující vývoz do ostatní Evropy. Zde podalo naše hospodářství skvělé doklady své přizpůsobivosti a vnitřní síly; na př. v našem vývozu do Velké Británie dominoval dříve vždy cukr (r. 1926 činil více než čtvrtinu celého našeho vývozu sem). Tento vývoz cukru byl různými opatřeními anglické vlády skoro úplně potlačen, avšak co jsme na anglickém trhu ztratili na exportu cukru, nahradili jsme si do r. 1931 skoro úplně velkým vzrůstem vývozu nejrůznějších jiných tovarů. Když však Velká Británie zavedla od r. 1931 všeobecné tuhé ochránářství a nad to ještě snížila spolu se svými dominiemi, osadami a i s řadou jiných států hodnotu měny, ztratil náš vývoz poslední trhy, kde se ještě v plné síle udržoval a nastalo ono shroucení až na nehlubší úroveň r. 1933. Avšak v těchto letech, jakož i v následujících, platí již pro zahraniční obchod z velké části jiné podmínky, dříve neznámé.

Odkazující na náčrt v předu uvedený, jak se vyvíjely za krise a po ní světové podmínky veškerého zahraničního obchodu, konstatujeme, že do popředí nyní vstoupila klasifikace jeho dle formy platebního styku: zde jde o obchod se zeměmi t. zv. vázaného či volného platebního styku. Když totiž světová krise hospodářská vyústila i v krizi finanční a měnovou, staly se některé země, zvláště po odvolání velkých mezi-

národních úvěrů, s nimiž jejich hospodářství dotud pracovalo, prostě neschopnými dostátí všem svým platebním závazkům do ciziny. V zahraničním obchodu se to projevilo tak, že nemohly více zboží z každé jiné země nakoupiti, než kolik ho tam samy prodaly, to jest podstata clearingového systému. Bylo osudným faktem vyvěrajícím z naší zeměpisné polohy, že těmito státy byly zrovna Německo a podunajské země, tedy právě státy, s nimiž jsme měli druhdy největší obchod.

S Německem jsme byli od r. 1928 nepřetržitě passivní až do r. 1933; clearingový systém tu přinesl celkové vyrovnání obchodní bilance v posledních letech, při čemž vzájemný obchod klesl proti době před nějakými desítkami lety na nízkou úroveň; r. 1937 kryje Německo asi 15% našeho dovozu a necelých 14% našeho vývozu. To vše souvisí i s novými zásadami současné německé hospodářské politiky, která chce nakupovati jen zboží, na němž má Německo podle určité své hospodářské i obecné politiky zájem, takže soukromo-hospodářské motivy, které dříve ovládaly zahraniční obchod a byly pružinou vedoucí jej k stálému rozkvětu, jsou dnes v obchodu s Německem potlačeny. Při nouzi o devisy v Německu pak úplně vymizel německý sprostředkovatelský obchod, který nám dříve dodával za miliardy Kč ročně zámořského zboží; náš obchod se svobodnými německými přístavy byl tím úplně decimován.

Nejtěžší škody přinesl našemu vývozu systém clearingový, systém vyrovnanosti obchodní bilance v obchodu s každým jednotlivým státem, v tržebním styku s podunajskými státy. Byly to dříve určité přirozené tendence, které vedly k velkému našemu aktivu v obchodu s nimi. Po zavedení clearingu musil ovšem býti náš vývoz násilně sražen na úroveň našeho dovozu odtud; jestliže jsme r. 1929 vyvezli sem zboží za téměř 7¼ miliard Kč, klesl do r. 1933 tento náš vývoz na 1½ miliardy Kč. Než i za těchto zásadně nepříznivých podmínek podařilo se mravenčí plíí cestou zvyšování našich nákupů odtud zvednouti do r. 1937 náš dovoz proti roku 1933 skoro na dvojnásobek (z 1,2 na 2,2 miliardy Kč) a ve stejném poměru zvýšiti i náš vývoz do řečených zemí z 1,6 miliard Kč v r. 1933 na 2,9 miliard Kč v roce 1937. Snaha o zvýšení směny mezi státy Malé dohody má na tom lví podíl. Jak z těchto čísel patrné, měli jsme stále nominálně aktivní obchodní bilanci v obchodu s těmito státy, ony svrchu zmíněné přirozené tendence nutící k našemu aktivu v této oblasti se nedaly úplně potlačit ani železnou obručí clearingů. Důsledek toho je, že naši vývozci musí dlouhou dobu čekati na zaplacení svých pohledávek, než z těchto zemí dovezeme tolik zboží, aby mohli dojít úhrady od přísl. našich importérů, Zde má Německo, které může nakoupiti mnohem více produktů z podunajských zemí než my, mnohem výhodnější postavení; pokud jen to je možno, kupuje všechno potřebné zboží odtud, z těchto clearingových zemí a může sem pak arci jako protihodnotu také mnohem více svého zboží umístiti, takže dnes ovládá obchod řečených států.

Obchod s clearingovými zeměmi se mohl tedy rozvíjeti jen velmi pomalu a obtížně. Proto naše hospodářská politika se snažila, zvýšiti náš obchod především i se zeměmi volného platebního styku. Řada těchto, jako Velká Britanie, její

državy a dominie, Skandinávie a skoro všechny zámořské země vyšly nejdříve z krise (již po r. 1931) a prodělávaly pozoruhodnou konjunkturu. Zapojiti se do ní, získati na těchto kvetoucích trzích nové posice pro náš vývoz, to bylo účelem zejména první devaluace naší měny z února 1934, jež měla nás učiniti ve volné cizině opět soutěže schopnými. Úsilí toto se splnilo do té míry, že nastal přesun těžiště celého našeho zahraničního obchodu od Německa a států nástupnických a balkánských, t. j. zhruba od států clearingových, do států ostatní Evropy a do zámoří, t. j. do států volného platebního styku. V čsl. vývozu na přední místa se dostaly Spojené státy americké a Anglie, četná jiná tradiční odbytiště v našem sousedství jim ustupovaly do pozadí. Rozdělíme-li si již od r. 1929 podle dnešních forem platebního styku země, s nimiž obchodujeme, na vázané a volné, shledáme, že r. 1929 jsme dováželi skoro tolik ze zemí (později) vázaných (za 9,2 miliard Kč) jako z volných (za 10,7 miliard Kč); do zemí (později) vázaných jsme pak vyváželi r. 1929 více (za 11,3 miliard Kč) než do zemí volných (za 9,2 miliard Kč). Jestliže tedy byla dříve skoro rovnováha mezi oběma skupinami zemí, nastala zmíněným už přesunem do r. 1937 úplná změna na prospěch volných zemí: v r. 1937 dovážíme ze zemí volných skoro dvě třetiny svého úhrnného dovozu (za 7,1 miliard Kč), kdežto ze zemí vázaných jen něco přes třetinu jeho (za 3,8 miliard Kč) a vyvážíme pak do zemí volných přes 60% svého exportu (za 7,4 miliard Kč) a jen necelých 40% do zemí vázaných (za 4,6 miliard Kč).

Význam obchodního aktiva doznal v důsledku těchto nových poměrů též důkladné změny. To, co vykážeme na aktivu v obchodu se zeměmi vázanými, znamená jen naši pohledávku, kterou si musíme postupně vybrati od každé jednotlivé země v jejím zboží. A jen ta částka, kterou máme jako aktivum v obchodu s volnými zeměmi, má význam aktiva obchodní bilance ve starém smyslu, které se projevuje v přírůstku hodnotných devis v portefeuille cedulové banky. Zde nám pramenila řada obtíží: my musili kupovati suroviny skoro vesměs z volných zemí, za devisy, avšak výrobky z nich zhotovené prodáváme stále ze značné části do zemí clearingových. V zájmu uchování nutné zásoby devis pak musil se někde omezovati do clearingových zemí možný vývoz zboží zhotoveného ze surovin kupovaných za devisy, s nepříznivými ovšem důsledky pro zaměstnanost příslušných odvětví. R. 1937 činilo aktivum úhrnné obchodní bilance miliardu Kč, z čehož však na aktivum z volných zemí připadla jen čtvrtina, ¼ miliardy Kč; za prvých sedm měsíců v letošním roce pak připadlo z úhrnného aktiva skoro 1,2 miliard Kč přes 600 mil. Kč na země vázané a přes 500 mil. Kč na země volné.

V tomto vývoji byl jeden zdravý zjev: přesunovalo-li se těžiště našeho obchodu od tradičních našich trhů v sousedství a Podunají do všech zemí ostatní Evropy a zámoří, znamenalo to přes četné jednotlivé bolestné změny zvýšení stability našeho zahraničního obchodu cestou rovnoměrnějšího rozdělení jeho na pokud možno všechny země světa. Je právě znakem velmi vyspělých zemí, že jejich zahraniční obchod se neoustředňuje velikými podíly jen na několik málo jiných zemí, nýbrž menšími procenty na všechny země; tento vývoj u nás krise urychlila. Rž.

Ceny.

Velkoobchodní ceny a indexy životních nákladů.

(Srpen a počátek září 1938.)*

V oblasti velkoobchodních cen je nejvýraznější událostí prudký vzestup cen živočišných potravin k 1. září t. r., který byl letos větší, než je sezonně obvyklé. Velkým zvýšením cen masa všeho druhu, sádla, másla a vajec stoupl skupinový index cen živočišných potravin se 630 bodů k 1. srpnu na 688 bodů k 1. září a přispěl tak nejvíce ku zvýšení indexu cen potravin a požívatin se 720 (1. VIII. t. r.) na 735 bodů k 1. IX. t. r. Že naposled jmenovaný index nestoupnul ještě více, to způsobily některé, pravidlem sezonní, poklesy cen jiných potravin, na př. brambor. Jinak tu zaznamenejme ještě prudký, avšak sezonní, vzestup cen chmele, kde se již jedná o zboží z nové sklizně.

Protivou k tomuto celkovému zvýšení cen potravin stojí pokles indexu cen průmyslových látek a výrobků (proti 1. srpnu t. r. se 760 na 754), důsledkem poklesu cen největšího počtu surovin i polotovarů. Nervositě světových trhů nasvědčuje na př. prudké snížení cen zinku (o 22,7%).

Oslabením cen průmyslových látek a výrobků se pak stalo, že úhrnný index velkoobchodních cen stoupl jen mírně, proti 1. srpnu t. r. se 733 na 737 bodů (+ 0,6%).

Velmi pevná cenová tendence živočišných potravin ve velkoobchodu se uplatňovala již v polovici měsíce srpna i u cen maloobchodních, ne však ještě v celé republice. Zdražení všech druhů masa, uzenářských výrobků, sádla, másla, vajec se projevilo nejdříve a nejostřeji v Praze, nikoliv však zatím ve východní polovici státu. Jistou protiváhou těmto cenovým vzestupům bylo sezonní snížení cen brambor, vší zeleniny a ovoce, které zase bylo slabší v Praze než v jiných částech státu. Tím vším si můžeme vysvětliti zdánlivě paradoxní zjev, že na př. v Praze mírně stoupají indexy životních nákladů u rodiny dělnické i úřednické, zatím co index maloobchodních cen potravin pro průměr celého státu v polovici srpna ještě klesá.

Rž.

Peněžní a kapitálový trh.

Vývoj peněžnictví od obnovení samostatnosti.

Úzký vztah mezi zaměstnaností a tvorbou úspor projevuje se v celém dvacetiletí. — Ve vývoji organizace peněžnictví stojí proti sobě zpomalení rozvoje obchodních bank a vzestup významu lidového peněžnictví. — Až do úpravy úrokových sazeb cestou nařizovací působily na vývoj úrokové míry účinky politiky měnové.

Zaměstnanost a tvorba úspor.

Osou vývoje peněžnictví od převratu je úzký vztah mezi zaměstnaností a změnami prostředků svěřovaných peněžním ústavům. Tento vztah mezi vývojem peněžnictví a ostatního hospodářství podává nám srovnání údajů o počtu nezaměstnaných a přírůstcích, příp. úbytcích prostředků svěřovaných během jednotlivých let peněžním ústavům, jež můžeme sledovati na obr. 1. Srovnání upozorňuje ovšem pouze na souvislost mimořádně velikých změn, neboť v obou srovnávaných řadách dat se uplatňuje mnoho rušivých vlivů. Údaje o svěřených prostředcích v peněžních ústavech zachycují pouze viditelnou část tvorby úspor, jež může být přechodně zmenšována nebo zvětšována různým množstvím vkladů vybíraných k podnikání vlastních investic stádalů, k úpisům obligací v letech velkých emisí státních půjček, změnou rozsahu vzájemně ukládaných prostředků mezi peněžními ústavami a pod. Také údaje o stavu nezaměstnanosti (zakreslené čarou obrácenou dolů) obsahují během uplynulých 20 let nepravdivosti, způsobované změnami v ustanoveních o podporách a organizaci zprostředkovatelem práce.

Největší přírůstek prostředků svěřených peněžním ústavům během uplynulých 20 let pozorujeme v r. 1921, kdy přibýlo vkladů na knížky a pokladniční poukázky 6½ miliardy Kč a položky ostatních věřitelů (uvádíme bez vkladů peněžních ústavů u bank) se zvětšily o 2½ miliardy Kč. V tomto roce největšího vzestupu svěřených prostředků u peněžních ústavů pů-

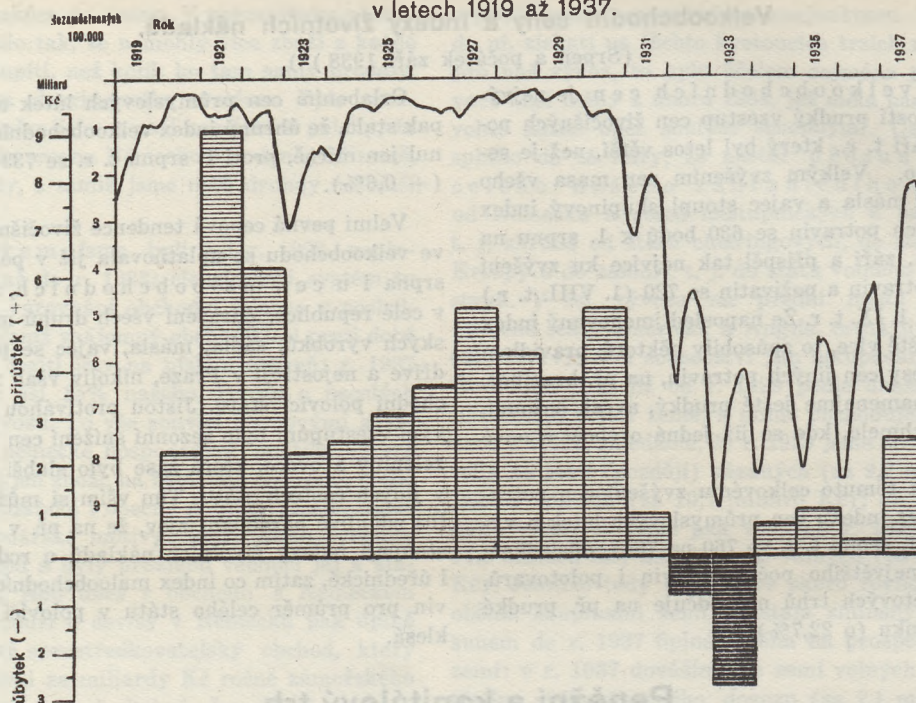
sobily souběžně dvě okolnosti: Zvýšená cenová hladina a dobrá zaměstnanost, neboť počet nezaměstnaných se tehda pohyboval mezi 60—80 tisíci. Tyto příznivé poměry pro tvorbu nových úspor potrvaly až do poloviny roku 1922, kdy po zvýšení mezinárodního kursu Kč vyskočila nezaměstnanost během posledních měsíců až na 292.000. Ve vkladech se projevily následky tohoto přelomu zatím jen zmenšením přírůstku u vkladních knížek na 4.583 mil. Kč, u ostatních věřitelů na 1.589 mil. Kč. I v tomto roce zůstává celkový přírůstek svěřených prostředků ještě vysoko nad údaji všech pozdějších let (6.172 mil. Kč).

Teprve v r. 1923 projevuje se krize pronikavým zmenšením vzrůstu prostředků v peněžních ústavech, neboť celý rok je rokem krisovým. V prvním čtvrtletí se pohybuje nezaměstnanost kolem 300.000, v druhém nedaleko 200.000 i v dalších zůstává nad 150.000. Ke zvýšené nezaměstnanosti se připojuje značný pokles cen. Přírůstek vkladů se zmenšuje na 3¼ miliardy Kč, v položkách ostatních věřitelů objevuje se dokonce úbytek ve výši skoro celé miliardy Kč, takže výsledné zvětšení svěřených prostředků klesá na pouhé 2¼ miliardy Kč. Na této snížené úrovni udržuje se viditelná tvorba úspor i v r. 1924. Následující léta přináší postupné zotavování s vrcholem v roce 1927, neboť další léta velkého stavebního ruchu 1928 a 1929 zmenšují viditelnou část tvorby úspor vybíráním vkladů stavebníky. Skutečná tvorba nových úspor byla nesporně mnohem vyšší, než naznačuje jejich viditelná část ve statistikách peněžnictví. Svérazný vývoj má r. 1930, který přináší mimořádně velký přírůstek vkladů na knížky v částce 4½ miliardy a ¾ miliardy Kč v položkách ostatních věřitelů. Spolupůsobilo zde zmenšení investic stádalů, uvolňování provozních prostředků v podnicích a celkem ještě dobrá zaměstnanost až do podzimních měsíců.

V r. 1931 začíná se hlásiti krize v plné síle. Zaměstnanost klesá po prvé na úroveň nižší než byla

* Viz tabulkovou přílohu.

Diagr. 1. Přírůstky (úbytky) svěřených prostředků a nezaměstnanost v letech 1919 až 1937.

v kterémkoliv jiném roce od převratu. I v letních měsících se nezaměstnanost udržuje nad 200.000, v podzimních měsících nad 300.000, a v prosinci blíží se po prvé od převratu k půl milionu. Přírůstek vkladů na knížky se sice udržuje na 2¼ miliardy Kč, avšak jen vlivem značných přesunů z běžných účtů, neboť z položek ostatních věřitelů ubylo 1¼ miliardy Kč, takže výsledný přírůstek svěřených prostředků činil v roce 1931 jen 906 mil. Kč.

Nejvíce zasáhla svěřené prostředky peněžních ústavů léta 1932 a 1933. V roce 1932 objevuje se současně úbytek vkladů na knížky (— 740 mil. Kč) i položek ostatních věřitelů (— 114 mil. Kč), celkem úbytek 854 mil. Kč. V roce 1933 se tento úbytek zvětšuje na 2¾ miliardy Kč, neboť ke zvýšené nezaměstnanosti přidružuje se vliv emise Půjčky práce, jež převedla část vkladů do úpisů nově vydaných dluhopisů. Stagnace ve vývoji svěřených prostředků trvá s mimořádně velkou nezaměstnaností. Zlepšení začíná se zvýšenou zaměstnaností a jest podporováno též tím, že v některých oblastech, kde nezaměstnaní byli delší dobu vyřazeni z práce a vyčerpali své dřívější úspory, zmenšuje se vybírání vkladů. Zlepšení zaměstnanosti se neprojevuje vzestupem viditelných úspor v r. 1936, poněvadž půjčkou na obranu státu odčerpána byla velká část nových vkladů. Teprve r. 1937, kdy zaměstnanost dále pokročila a nepůsobila žádná větší emise, zotavuje se přírůstek vkladů na knížky na 2¼ miliardy Kč a položky ostatních věřitelů stoupají o 186 mil. Kč.

Vývoj organizace.

Vlivy působící na vývoj organizace přicházejí ze dvou stran: Jednak jsou to mnohotvárné potřeby hospodářského života, měnící se následkem přesunů ve skladbě a organizaci celého hospodářství a formách účasti úvěrové organizace při jeho financování. Za druhé jsou to změny ve vnitřní organizaci a obchodní činnosti jednotlivých typických skupin peněžních

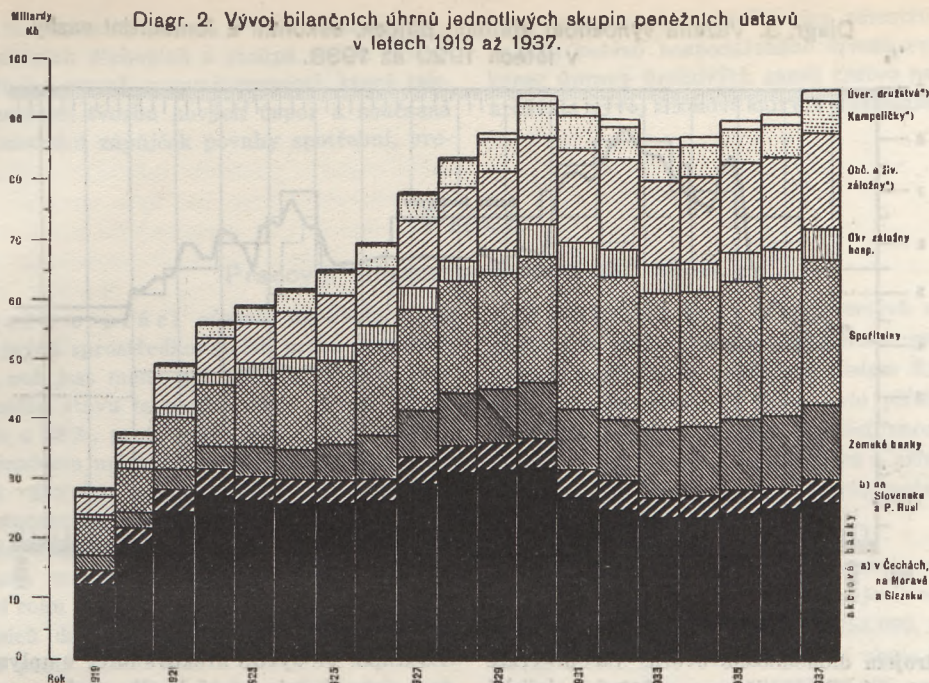
ústavů. Každý z obou skupin vlivů má určitý stupeň samostatnosti, současně však působí na sebe navzájem. Není možné v tomto letním přehledu oddělit od sebe a zvážit význam působení obou skupin prvků ovlivňujících vývoj organizace peněžnictví v Československu během uplynulých 20 let. Můžeme pouze konstatovati hlavní tendence organizačního vývoje, jak se projevují v konečných výsledcích vývoje jednotlivých typických skupin peněžních ústavů. Výslednici tohoto vzájemného působení mezi vývojem potřeb hospodářského života a svérázných prvků v organizaci a obchodní činnosti každé skupiny ústavu podává nám v hrubých rysech diagram 2. Jsou na něm zakresleny prostředky spravované jednotlivými skupinami (úhrny bilančních aktiv, resp. pasiv) během let 1919 až 1936, příp. 1937.

Nehledíme-li k ústavům, jež fungují jako společná zařízení celého peněžnictví (Národní banka, Poštovní spořitelna, Čsl. reeskontní a lombardní ústav, ústředí svazová a sanační fondy), můžeme peněžní ústavy rozdělit do tří větších skupin, jejichž organizace a obchodní činnost mají některé svérázné rysy:

- I. Ústavy, jejichž činnost se opírá o záruky veřejných svazků: zemské ústavy, spořitelny a okresní hospodářské záložny.
- II. Lidové peněžní ústavy organizované na zásadách družstevních: záložny občanské a živnostenské, kampeličky, úvěrní družstva na Slovensku a Podkarpatské Rusi.
- III. Obchodní banky akciové a bankovní společnosti s r. o.

Nejnápadnějším zjevem při srovnávání vývoje těchto tří velkých skupin je zpomalený rozvoj obchodních bank, jejichž poměrný význam během uplynulých dvaceti let značně poklesl, jak bylo již konstatováno v podrobnějším přehledu v čís. 7 Statistického zpravodaje.

Diagr. 2. Vývoj bilančních úhrnů jednotlivých skupin peněžních ústavů v letech 1919 až 1937.

*) Data za r. 1937 o obč. a živnost. záložnách, kampeličkách a úver. družstvech na Slovensku a Podk. Rusi jsou předběžná.

Proti stagnaci ve vývoji obchodních bank stojí velmi rychlý rozvoj peněžních ústavů organizovaných na zásadách družstevních: Záložen občanských a živnostenských, kampeliček a úvěrních družstev na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Proti 4.200 mil. Kč všech prostředků spravovaných touto skupinou v roce 1919 mají koncem roku 1936 22.192 mil. Kč, což jest více než pětinašobek (528% proti roku 1919 = 100). Tím se zvětšil podíl této družstevní skupiny peněžních ústavů na správě prostředků všech peněžních ústavů ze 14,7% v roce 1919 na 24,4% v roce 1936. K podrobnějšímu rozboru vývoje této skupiny se vrátíme, až budou k dispozici úplná data za rok 1937. Zatím pouze poznamenáváme, že s rychlým rozvojem prostředků spravovaných touto skupinou souvisí čilý zakladatelský ruch, který zvýšil velmi podstatně počet ústavů:

Počet ústavů	v r. 1919	v r. 1936
Záložen občanských a živn.	1.203	1.891
Kampeliček	3.655	4.370
Úver. družstev na Slov. a P. Rusi	*)	1.177

Uprostřed mezi oběma krajními případy rozvoje stojí skupina peněžních ústavů pracujících se zárukou veřejných svazků: Zemských ústavů, spořitelen a okresních hospodářských záložen. Jejich bilanční úhrny vzrostly od roku 1919 z 9.886 mil. Kč na 40.437 mil. Kč v roce 1936 a tím stoupl jejich poměrný význam měřený podílem na celkových prostředcích všech pozorovaných peněžních ústavů ze 34,6% na 44,5%. Během r. 1937 stouply jejich prostředky ještě dále na 42.232 mil. Kč. (Podíl pro rok 1937 nelze zatím přesně udát, poněvadž chybí ještě údaje z menších ústavů druhé skupiny.) Podrobnější přehled vývoje okr. hosp. záložen a spořitelen byl podán v čís. 8 Sta-

*) V r. 1919 zjišťována pouze družstva organizovaná v Ústředním družstvu v Bratislavě v počtu 233. Údaje ostatních tamnějších družstev v prvních letech po převratu chybí.

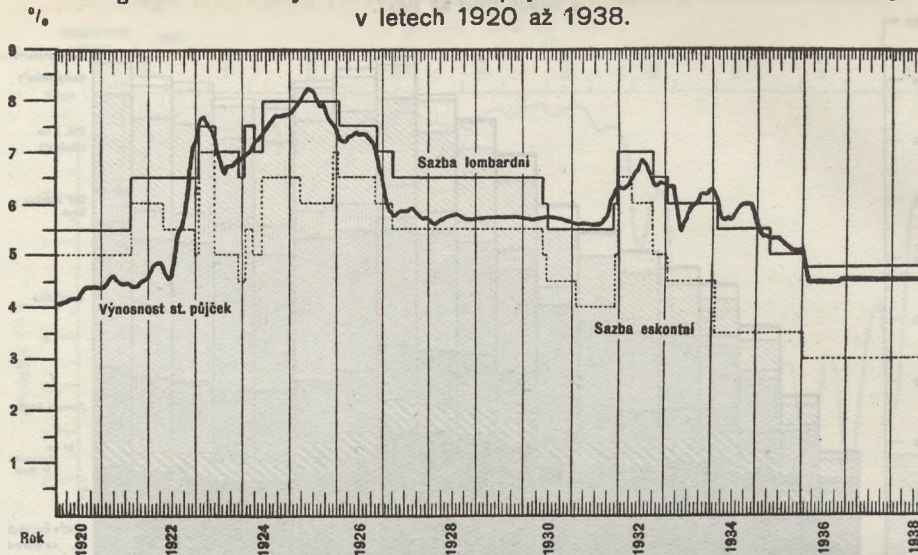
tistického zpravodaje. Omezíme se proto na doplnění této charakteristiky několika poznámkami o zemských peněžních ústavech.

Zemské peněžní ústavy (vyjma Zemské banky v Čechách) omezovaly původně svoji činnost na poskytování emisních zápůjček. Po převratě ji však postupně rozšiřovaly o přijímání vkladů a provádění jiných bezpečných bankovních obchodů, čímž velmi vzrostla, současně se však značně změnila povaha jejich činnosti. Vliv těchto změn projevuje se nápadnými rozdíly ve složení jejich bilancí z r. 1919 a 1937. Kdežto v roce 1919 měly tyto ústavy pouze 44 mil. Kč vkladů na knížky a 249 mil. Kč vkladů na běžné účty, stoupají do konce r. 1937 vklady na knížky na 1.836 mil. Kč a na běžné účty na 4.026 mil. Kč. Správa emisních zápůjček zůstává sice dále podstatnou složkou činnosti zemských ústavů, ale vývojem během uplynulých 20 let byla zatlačována do pozadí. V r. 1919 činily emisní zápůjčky 1.814 mil. Kč (78%) z úhrnu všech aktiv 2.314 mil. Kč, v r. 1937 však pouze 6.081 mil. Kč (48%) z úhrnu všech aktiv 12.632 mil. Kč.

Vývoj emisních zápůjček spravovaných zemskými ústavů (stouply asi na trojnásobek — 335%) se značně zpožďuje za rozvojem jejich celkové obchodní činnosti, která zvýšila jimi spravované prostředky na pětinašobek (546% proti r. 1919 = 100). Tento rozdíl není pouze následkem změn ve vnitřní organizaci zemských peněžních ústavů. Uplynulých 20 let nebylo příznivé pro rozvoj obligačního úvěru. Poskytování levného obligačního úvěru ve větším měřítku bylo znesnadňováno velkým kolísáním kursů státních obligací (viz diagram 3), jejichž často vysoká výnosnost nepřála rozvoji emisí ostatních dílčích dluhopisů. V těchto technických překážkách možno hledati vysvětlení, proč užívání obligačního úvěru během uplynulých 20 let neproniklo více do hospodářského života.

Stále důležitější složkou v organizaci úvěrové služby se stávají pojišťovny. Soukromé pojišťovny, z nich nejvíce životní, byly již před světovou válkou

Diagr. 3. Vážená výnosnost státních půjček, eskontní a lombardní sazby v letech 1920 až 1938.

důležitým zdrojem dlouhodobého úvěru. Po převratě přistupuje rostoucí váha pojišťoven veřejných, jejichž činnost byla novými zákonnými ustanoveními rozšiřována. Význam ukládání technických rezerv pojišťoven projevuje se na trhu cenných papírů i přímým poskytováním zápůjček.

Tak soukromé pojišťovny z celkového uloženého jmění měly v cenných papírech a přímých zápůjčkách v mil. Kč:

V roce	1 9 1 8			1 9 3 7		
	jmění	cenn. papírů	zápůjček	jmění	cenn. papírů	zápůjček
Životní:						
a) domácí . . .	237	86	106	3,247	1,394	998
b) cizozemské ¹⁾ .	89	28	18	1.744	914	346
Škodové:						
a) domácí . . .	91	49	8	1.471	614	119
b) cizozemské ¹⁾ .	3	2	—	160	93	2
úhrnem	420	165	132	6.622	3.015	1.465

Veřejné pojišťovny:						
Ústřední soc. pojišťovna . . .	—	—	—	6.313	1.942	3.835
Všeob. pens. ústav	14	2	2	4.614	1.578	2.581
Náhradní pensijní ústavy ²⁾ . . .	269	152	39	2.570 ²⁾	1.194	758
Úrazové ²⁾				1.693 ²⁾	935	544
Nemocenské ²⁾				740 ²⁾	115	6
Ostatní ²⁾				269 ²⁾	161	68

Úroková míra.

Vývoj úrokové míry během uplynulých 20 let odchylně se značně od teoretického očekávání. Podle teoretických předpokladů měla by úroková míra klesati v době snížené zaměstnanosti, jež je současně dobou snížené investiční činnosti a zmenšené poptávky po úvěru, a naopak stoupati v době konjunkturního

vzestupu. Ve vývoji úrokové míry v uplynulých 20 letech neprojevuje se však vliv změn v rozsahu investiční činnosti a zaměstnanosti. Naopak právě v době snížené zaměstnanosti pozorujeme, že výnosnost státních dluhopisů, jež představuje těžiště úrokových sazeb, dosahuje nejvyšších bodů.

Sledujme vývoj úrokové míry na diagramu 3. a srovnajme ho s křivkou nezaměstnanosti, zakreslenou na diagramu 1. V době poměrně dobré zaměstnanosti prvních 3 let po převratu kolísá vážená výnosnost státních dluhopisů*) mezi 4 až 4½%. V první polovině r. 1922 začíná jevit tendenci k vzestupu, v létě se dočasně vrátí ke 4½%, pak však rychle stoupá a v únoru r. 1923 dosahuje prvního popřevratového maxima 7,7%. Později se sice znovu a něco sníží, zůstává však během let 1924, 1925 až do konce r. 1926 prakticky stále nad 7%. Ve druhém čtvrtletí r. 1925 dosahuje výnosnost státních půjček nejvyššího bodu za celé dvacetiletí — v květnu se přibližuje k 8¼%.

Vysvětlení tohoto protichůdného vývoje úrokové míry podává nám jednak diagram 1., na němž pozorujeme sníženou tvorbu nových úspor v době zmenšené zaměstnanosti (a tedy i nabídku nových kapitálů), jednak zvýšení eskontních a lombardních sazeb (zakreslené na diagramu 3), jehož bylo použito jako prostředku ke zvýšení a udržení mezinárodního kursu Kč. Zvýšení úrokových sazeb mělo zastavit odliv kapitálů do ciziny a přilákat nový. Částečnou úlevu našemu kapitálovému trhu přineslo teprve následující období konjunkturního vzestupu v letech 1927 až 1930, kdy náš vývoz poskytuje velké přebytky ze zahraničního obchodu, zvětšuje zásoby zlata a devis a jsou sníženy úrokové sazby Národní banky. Výnosnost státních dluhopisů se snižuje, kolísá mezi 5½—6%, nevrací se však ke stavu z prvních let po převratu a zůstává vysoko nad předválečnou úrovní.

Také druhé období zdražení úvěru od podzimu 1931 do počátku r. 1935 je ovlivňováno odrazem politiky měnové, jež ve snaze udržet mezinárodní kurs Kč zvýšila opětně diskontní a lombardní sazby Národní banky. Koncem r. 1931 byla eskontní sazba náhle zvý-

¹⁾ Bez Fénixu.

²⁾ Data za r. 1936.

*) Vážená výnosnost podle výpočtů ve „Zprávách Národní banky“.

šena na 6½%, lombardní až na 7½%. V zápětí klesají kursy státních dluhopisů a stoupá jejich výnosnost. Mimořádný rozsah nezaměstnanosti, který takřka úplně zastavil tvorbu nových úspor a současně vyžadoval uzavírání zápůjček povahy spotřební, pro-

blém zdražení úvěru ještě více přiosťlil. Tlak naléhavých potřeb hospodářského života vyžádal si nakonec úpravy úrokových sazeb cestou nařizovací, jež určovala vývoj úrokové míry v posledních letech.
km.

Práce.

Pracovní situace počátkem září 1938.

Uchazečů o práci zůstalo na konci srpna 1938 u veřejných zprostředkovatelen práce neumístěno 165.000, což jest méně než třetina (31,8%) nejvyššího zimního stavu letošního roku. Proti loňsku je toto číslo o 29%, proti roku 1931 o 23% nižší.

Proti minulému měsíci zpravidla nedochází k významnějším výkyvům, neboť v letní době jsou podmínky na pracovním trhu stabilisovány. Kdežto však v letech přiosťující se hospodářské krise byl stav z konce srpna pravidelně vyšší než počet z konce července, od roku 1936 se dostavuje v mezidobí těchto letních měsíců další pokles nezaměstnanosti. Letos činil 19.000 proti 15.000 loni a 25.000 v roce 1936. Dokončením hlavních sklizňových prací se však v zemědělských krajích projevuje již částečný vzestup neumístěných uchazečů, který byl v celku vyvážen poklesem nezaměstnanosti v průmyslových krajích země České a Moravskoslezské; na Slovensku a na Podkarpatské Rusi však již došlo k nepatrnému zhoršení.

Zaměstnanost v soukromých službách byla podle dat nemocenského pojištění z posledního dne měsíce srpna 1938 vyjádřena číslem 2,953.000 osob, t. j. o 11.000 více než loni; tento přírůstek je však způsoben jedine vzestupem zaměstnanosti ve vyšších službách, neboť zatím co úředníků a zřízců v tomto jednoročním období 22.000 přibýlo, počet pojištěných dělníků se naopak o 11.000 snížil.

Meziměsíční vývoj zaměstnanosti od konce července do konce srpna se letos projevil nezvykle prudkým spádem, s 3,026.000 na 2,953.000, tedy o 73.000 osob, kdežto loni v témže období ubylo 21.000, v roce 1936 jen 1.000 a v roce 1935 20.000 osob.

Na citelnější pokles čísel, jež charakterizují zaměstnanost, mají nesporně vliv neklidné mezinárodně-politické poměry; některé z nich přirozeně stejným směrem působí i na ostatní čísla o trhu práce, tedy i na počet neumístěných uchazečů.
jh.

Trh práce.

Červenec 1938.

V důsledku nižšího stavu přihlášených uchazečů situace na trhu práce se dále zlepšila.

Přehled trhu práce ve srovnání s loňským rokem a minulým měsícem:

	Červenec 1937	Červen 1938	Červenec 1938
Uchazeči	425.661	390.456	329.611
Přihlášená místa	156.583	146.302	140.523
Obsazená místa	133.455	124.563	110.527
Na 100 uchazečů připadá obsazených míst	31,4	31,9	33,5
Na 100 přihlášených míst připadá uchazečů	271,8	266,9	234,6
Volná místa koncem měsíce	14.546	14.592	22.139
Neumístění uchazeči koncem měsíce	248.127	224.170	184.118

V červenci 1938 ucházelo se u veřejných zprostředkovatelen o práci 329.611 osob proti 425.661 osobám v červenci roku minulého. Zatížení trhu práce je tedy menší o 96.050 uchazečů (v červnu o 110.679). Počet přihlášených míst vyjadřujících poptávku po pracovních silách, klesl ve stejném rozpětí časovém o 16.060 (v červnu o 29.563). Další zlepšení stavu trhu práce proti roku minulému výstižně charakterizuje podíl, udávající, kolik uchazečů připadá na 100 přihlášených míst (viz shora uvedený přehled). Celkový počet zbylých uchazečů, t. j. uchazečů, kteří

koncem měsíce zůstali neumístěni, se snížil na 184.118, a je o 64.009 nižší než v červenci roku 1937 (v červnu nižší o 79.365).

Relativní pokles počtu neumístěných uchazečů v období od ledna do července činil v roce 1937 62,8%, v roce 1938 64,5%. Pokles nezaměstnanosti nezástal tedy za poklesem pozorovaným v konjunkturálním roce 1937 a pokračoval v neztencené míře dále.

V červenci 1938 porovnání s měsícem předchozím, přihlásilo se o 60.845 uchazečů o práci méně; počet přihlášených míst sice také klesl, a to o 5.779, ale v poměru k počtu přihlášených uchazečů je stav příznivější než v měsíci červnu. Ze 140.523 přihlášených míst, z nichž bylo obsazeno 78,7%, připadá 93.545 (t. j. 66,6%) na povolání převážnou většinou rázu sezonního. Neumístěných uchazečů ubylo proti červnu 17,9%.

V jednotlivých třídách povolání a zemích jeví se tento pokles, resp. vzestup počtu neumístěných uchazečů:

Třídy povolání, země	Pokles, resp. vzestup počtu neumístěných uchazečů v červenci 1938 proti červenci 1937 červnu 1938	
Zemědělství, lesnictví a zahrad- nictví	— 4.845	— 5.232
Hornictví	— 1.781	— 514
Průmysl kamenný, zeminný a hlinářský	— 845	— 573
Průmysl sklářský	— 1.608	— 726
Hutnictví, zpracování kovů a výroba strojů	— 4.987	— 1.900

Třídy povolání, země	Pokles, resp. vzestup počtu neumístěných uchazečů v červenci 1938 proti červenci 1937 červnu 1938	
Průmysl dřevařský a řezbář- ský	— 3.043	— 2.214
Výroba zboží z kaučuku, celu- loidu a pod.	— 53	— 4
Průmysl koží, usní, štetin a pod. —	242	— 265
Průmysl textilní	+ 961	— 2.093
Čalounictví	— 188	— 58
Průmysl oděvní	— 2.218	— 1.626
Průmysl papírnický	— 186	— 56
Průmysl potravin a poživatin . —	335	— 803
Hostinství	— 305	— 493
Průmysl lučební	— 560	— 40
Živnosti stavební	— 7.262	— 5.102
Odbory grafické		
Zaměstnanci v různých odvět- vých výroby	— 236	— 22
Zaměstnanci obchodní	— 5.727	— 1.683
Nádeníci	— 2.693	— 243
Nádeníci	— 22.592	— 15.617
Zaměstnanci dopravní	— 204	— 19
Služebnictvo domácí	— 2.925	— 1.058
Svobodná povolání	— 769	— 66
Učňové	— 1.366	+ 355
Země Česká	— 29.899	— 16.833
Země Moravskoslezská	— 23.395	— 12.823
Země Slovenská	— 10.156	— 9.280
Země Podkarpatoruská	— 559	— 1.116
Č. S. R.	— 64.009	— 40.052

Ftr.

Zprostředkování práce v letech 1919—1937

Nositel veřejného zprostředkování práce v Československé republice jsou veřejné zprostředkovatelny práce, jež vykonávají svůj úkol pro obě strany, zaměstnavatele a zaměstnance, nestranně a bezplatně. Právní organizace těchto ústavů vyvíjela se různě v jednotlivých zemích státu, podle toho, jak a kde byla potřeba tohoto zařízení uznávána. V Čechách, jež svým značně průmyslovým rázem vynikají nad ostatní země státu, bylo zprostředkování práce upraveno zemským zákonem č. 57/1903. Podle tohoto zákona byl zařízen v každém zastupitelském okresu okresní ústav pro bezplatné zprostředkování práce. Těchto okresních ústavů je tohoto času v Čechách 227. Země Česká je rozdělena na 5 obvodů, v nichž jsou zřízeny zemské centrály práce, jež vyrovnávají nabídku a poptávku po pracovních silách ve svém obvodu a vykonávají dozor nad okresními ústavy práce. Vedle okresních ústavů pro zprostředkování práce a vedle zemských centrál práce je v Čechách s působností pro celou zemi Českou zřízen zemský ústřední úřad práce v Praze, jenž působí zejména při najímání domácího sezonního dělnictva zemědělského na česání chmele, při zprostředkování sezonního i celoročního zemědělského dělnictva ze Slovenska a z Podkarpatské Rusi do Čech, při obstarávání hromadného zprostředkování dělnictva na př. na cukrovarskou kampaň, při pracech veřejných a pod. a konečně i při zprostředkování dělnictva do ciziny.

Vzhledem k tomu, že v zemi Moravskoslezské nebylo onoho zákonitého podkladu, není tam veřejné zprostředkování práce organizováno jednotně. V nynější době je v této zemi 49 ústavů městských, 1 okresní a 10 při okresních úřadech. Během času bylo nutno rozšířit působnost městských ústavů práce na celý příslušný okres, což bylo umožněno při ponechání dosavadního organizačního stavu státními subvencemi. O sjednocení těchto veřejných zprostředkovatelů práce na jednotném právním podkladě se jedná. S obdobnou působností jako v zemi České je zřízen zemský úřad práce v Brně při zemském úřadě.

Na Slovensku působí v této době 77 veřejných zprostředkovatelů práce a 4 expositury. Jsou to ústavy okresní, státní a městské, zřízené jednak podle dřívějších uherských zákonů a jednak podle zákonných předpisů o organizaci politické správy. Spojení mezi jednotlivými ústavami a centrální agendu obstarává zemský úřad práce pro Slovensko.

Veřejné zprostředkovatelny práce na Podkarpatské Rusi se doplňují tak, aby v každém okresu byla aspoň jedna. Dosud je jich tam osm.

Prvým krokem k celostátní úpravě veřejného zprostředkování práce je vládní nařízení ze dne 9. července 1936, č. 217 Sb. z. a n. Nejdůležitějším ustanovením tohoto vládního nařízení je povinné hlášení veřejných zprostředkovatelů práce jak pro zaměstnavatele, kteří hledají zaměstnance, tak pro uchazeče hledajícího práci.

Základním úkolem veřejných zprostředkovatelů práce tedy je, zprostředkovat mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Tento úkol sám o sobě je již tak dalekosáhlého významu, že vyžaduje často značného vypětí sil. Lze si snadno představit, že každý výkyv našeho národního hospodářství, ať ve směru kladném, či záporném, projeví se ihned zvýšenými požadavky na veřejné zprostředkovatelny práce. Je-li hospodářství na vzestupu, vzniká značná potřeba pracovních sil a první náraz se jeví v poptávce po kvalifikovaných silách, jichž získání není nijak lehké. V dalším sledu pak přichází poptávka po silách pomocných, zaučených i nádenících a nakonec po personálu kancelářském. Zvyšuje se tedy poptávka po pracovních silách, ale nabídka se stále zmenšuje.

S druhé strany opět, při klesající hospodářské intenzitě, dochází k propouštění zaměstnanečtva, které se obrací ve stále větší počet na veřejné zprostředkovatelny práce se žádostí o umístění, jež však pro úžici se trh práce je stále obtížnější, až při vyvrcholení krise se veřejné zprostředkovatelny práce věnují ponejvíce evidenci. Při prohlubující se krizi však nastává kromě úkolu opatřit práci, ještě úkol, jež přináší sebou moderní nazírání na kvalifikovaného dělníka. Nelze totiž schvalovati, aby kvalifikovaný dělník pro určitou náhodně se vyskytnuvší práci ztratil své schopnosti, dlouhodobým výcvikem získané. V určitých povoláních by totiž došlo snadno k tomu, že dělník ztratí svou zručnost, získanou delší výuční dobou a pak následující dobou zaměstnání, při nesprávném zaměstnání za velmi krátkou dobu, někdy i za několik týdnů, čímž nastává značná hospodářská ztráta, jež se pak v dobách potřeby těžko nahrazuje. Proto se snaží veřejné zprostředkovatelny práce zaopatřit uchazeči takové zaměstnání, jež by tyto schopnosti neohrozilo.

Výsledky zprostředkování za dobu od r. 1919 do 1937 lze dobře sledovati z následujícího přehledu. Z nich je patrné, jak sledovaly hospodářský vývoj našeho státu, přes krisová léta k letům konjunkturám a opět zase k pozvolnému sestupu až do krisových let, po nichž nastává zlepšení, jež se projevilo v nedávné době.

Rok	zprostředkovatelen	Počet uchazečů	obsazených míst
1919	321	685.439	281.541
1920	302	485.613	282.959
1921	303	643.830	390.796
1922	297	970.543	473.170
1923	299	1,228.739	679.134
1924	304	1,023.092	713.280
1925	302	779.894	556.156
1926	299	812.933	488.282
1927	296	759.969	499.540
1928	296	715.907	519.938
1929	293	771.227	551.743
1930	294	1,093.551	511.171
1931	306	2,153.011	752.112
1932	323	2,727.369	747.352
1933	340	2,976.343	742.096
1934	365	2,672.026	746.755
1935	369	2,689.428	837.051
1936	372	2,605.922	964.971
1937	372	2,545.460	1,548.965

V uplynulém dvacetiletí se objevily dva krisové vrcholy. První nastal v roce 1923 a projevil se počtem 1,228.739 uchazečů v tomto roce. Tento vrchol byl pak vystřídán konjunkturám obdobím, jež se vyjádřilo v roce 1928 nejnižším počtem 715.907 uchazečů v tomto roce, načež nastala opět krisová deprese s maximem v roce 1933 s 2,976.343 uchazeči. Od tohoto krisového maxima pak nastává pozvolné zlepšování.

Absolutní čísla výsledků činnosti veřejných zprostředkovatelen práce jsou samozřejmě závislá na počtu těchto zprostředkovatelen. Není-li jich počet dostatečný, dochází k tomu, že uchazeči se pro přílišnou vzdálenost veřejné zprostředkovatelně od bydliště nehlásí o práci. Proto byla síť veřejných zprostředkovatelen práce v poslední době doplněna tak, aby v každém okrese byla aspoň jedna. Tím stoupl v posledních letech jich počet na 372.

Poměrné výsledky jich činnosti byly tyto:

Rok	Na 1 zprostředkovatelnu připadalo uchazečů	obsazených míst	Ze 100 uchazečů bylo umístěno
1919	2.135	877	41
1920	1.608	937	58
1921	2.125	1.290	61
1922	3.268	1.593	49

Rok	Na 1 zprostředkovatelnu připadalo uchazečů	obsazených míst	Ze 100 uchazečů bylo umístěno
1923	4.110	2.271	55
1924	3.365	2.346	70
1925	2.582	1.842	71
1926	2.719	1.633	60
1927	2.567	1.688	66
1928	2.419	1.757	73
1929	2.632	1.883	72
1930	3.720	1.739	47
1931	7.036	2.458	35
1932	8.444	2.314	27
1933	8.754	2.183	25
1934	7.321	2.046	28
1935	7.288	2.268	31
1936	7.005	2.594	37
1937	6.843	4.164	61

Tato čísla ukazují, jak se průběhem doby zlepšovaly pracovní výsledky veřejných zprostředkovatelen práce. Ve veřejnosti však vzbuzují větší zájem čísla, jež jsou vlastně negativním obrazem této činnosti, totiž čísla udávající počet neumístěných uchazečů koncem každého měsíce. Bylo již často poukazováno na to, že počet neumístěných uchazečů je pouze sekundárním výsledkem zprostředkovací činnosti a že publikovaná čísla nemají hodnot čísel, vzniklých s primérního šetření k určitému dni. Je proto nutno si stále uvědomovati, že počet neumístěných uchazečů udávaný koncem měsíce je počet lidí, kteří jsou v záznamu, že hledají práci a nelze tedy dedukovati, že by to byl počet nezaměstnaných. Diference mezi počtem neumístěných uchazečů a počtem nezaměstnaných může býti za určitých okolností dosti značná. Proto i pro čísla neumístěných uchazečů platí shora uvedené okolnosti, provázející činnost veřejných zprostředkovatelen práce.

Proto jsou čísla udávající počet neumístěných uchazečů také jen sekundárním znakem, udávajícím hospodářský vývoj, jak ukazují níže uvedené průměry pro poslední léta.

Průměrný roční počet neumístěných uchazečů.

Rok	Počet neumístěných uchazečů
1929	41.630
1930	105.442
1931	291.332
1932	554.059
1933	738.267
1934	676.994
1935	686.269
1936	622.687
1937	408.949

Zaměstnanost.

1. Ústřední sociální pojišťovna.

(Průměr v srpnu 1938.)

V měsíci srpnu 1938 bylo u nemocenských pojišťoven, podléhajících dozoru Ústřední sociální pojišťovny, průměrně pojištěno pro případ nemoci podle zákona č. 221/1924 (i s dobrovolnými pojištěnci, avšak bez domácích dělníků) celkem 2,446.141 osob.

Pojištěnost proti červenci 1938 poklesla o 9.000, proti loňskému srpnu vzrostla o 20.000 a jest o 8,7% pod úroveň z roku 1929. Kdežto v březnu a dubnu 1938 byla vyšší než v těchže měsících 1931 (kdy nadto hospodářské podmínky byly příznivější než v druhé polovině roku), jest v srpnu 1938 nižší než v srpnu 1931.

V desetiletí 1929—1938 byl srpnový průměrný počet pojištěnců v jednotlivých zemích (v tisících):

Rok	Čechy	Morava a Slezsko	Slovensko	Podkarpatská Rus	Č. S. R.
1929	1,606	694	340	36	2,679*)
1930	1,514	670	319	36	2,542*)
1931	1,458	659	311	33	2,461
1932	1,308	569	287	30	2,194
1933	1,201	517	274	29	2,021
1934	1,184	508	262	29	1,983
1935	1,199	533	300	34	2,066
1936	1,269	573	333	35	2,210
1937	1,386	639	364	37	2,426
1938	1,375	644	389	38	2,446

Proti loňsku se tedy v Čechách pojištěnost snížila, na Moravě a ve Slezsku je jen nepatrně vyšší, kdežto na Slovensku zachovává příkrý vzestup a je — stejně jako na Podkarpatské Rusi — letos z celého desetiletí nejvyšší.

Proti červenci 1938 však naopak v Čechách přibýlo 19.000 pojištěnců, v zemi Moravskoslezské jen zcela nepatrně (2.000), avšak na Slovensku nastalo v důsledku ukončení sezonních prací již snížení (ve všech letech v tomto období obvyklé) o 28.000, na Podkarpatské Rusi o 2.000.

Na 100 pojištěnců připadalo pojištěnek v měsíci srpnu roku

1929 . . .	54,4	1934 . . .	61,9
1930 . . .	55,7	1935 . . .	61,1
1931 . . .	55,6	1936 . . .	60,9
1932 . . .	57,4	1937 . . .	58,4
1933 . . .	61,6	1938 . . .	57,2

2. Celková zaměstnanost.

(Průměr v červnu až srpnu 1938 a v I. pololetí 1938.)

Průměrný měsíční počet pojištěnců všech odvětví veřejnoprávního nemocenského pojištění a tím i pro

*) V tom zaměstnanci dopravních podniků.

všechny kategorie zaměstnanců — v zásadě pouze počet aktivních pojištěnců povinných, tedy bez dobrovolných a důchodců — je v tabulce otištěn za červen 1938 čísly definitivními, za červenec a srpen 1938 předběžnými s odhadem celkové pojištěnosti:

Rok, měsíc	s o u k r o m ý c h				v e ř e j n ý c h			
	dělnictvo a)	b)	vyšší služby	celkem	státní podniky	veřejná správa	celkem	úhrnem
1935: VI.	2,014	97	389	2,500	199	212	411	2,911
VII.	2,049	97	385	2,531	200	212	412	2,943
VIII.	2,033	97	386	2,517	202	213	415	2,932
1936: VI.	2,145	98	410	2,653	199	219	418	3,071
VII.	2,176	99	407	2,682	202	219	421	3,103
VIII.	2,178	99	410	2,687	208	219	427	3,114
1937: VI.	2,395	109	441	2,945	217	224	441	3,386
VII.	2,396	110	438	2,944	214	224	438	3,382
VIII.	2,397	111	441	2,949	224	224	448	3,397
1938: VI.	2,397	113	465	2,975	225	231	456	3,431
VII.	2,424	113	463	3,000	224	233	457	3,457
VIII.	2,416	113	464	2,993	.	.	462	3,455

a) = Ú. S. P.

b) = revírní bratrské pokladny.

Proti předchozímu měsíci se celková zaměstnanost letos v červnu jen slabě zvýšila, o 22.000; obdobný meziměsíční přírůstek byl v dřívějších letech mnohem vyšší:

1935	70.000
1936	64.000
1937	89.000

Meziroční vzestupy (v tisících) v červnu 1938 byly proti červnu roku

	z toho ve službách		
	v úhrnu	soukromých	veřejných
1935	520	475	45
1936	360	322	38
1937	45	30	15

naproti tomu v květnu 1938 byla celková zaměstnanost proti loňsku vyšší o 112.000, v dubnu 1938 o 154.000, v březnu 1938 o 212.000.

Podle předběžných dat vzrostla celková zaměstnanost v červenci a srpnu 1938 proti týmž měsícům předchozích let (v tisících):

proti roku	přírůstek podle stavu z července ze srpna	
	1935	514
1936	354	341
1937	75	58

Všech pojištěných v I. pololetí 1938 bylo průměrně 3,210.000, t. j. o 151.000 více než v téže období loni, o 393.000 více než v I. pololetí 1936 a o 557.000 více než v I. pololetí 1935. jh.

Mzdy v srpnu 1938.

Pojištěnci nemocenského pojištění (dělnické kategorie), podléhající dozoru Ústřední sociální pojišťovny, byli v srpnu 1938 — ve srovnání s rokem nejpriznivějším (1929) a nejnepriznivějším (1935) — zařazeni do mzdových tříd (v procentech):

Třída	srpen		
	1929	1935	1938
1.	8,70	10,97	10,92
2.	15,34	23,20	18,10
3.	14,29	17,36	14,12
4.	11,48	13,95	12,33
5.	11,69	9,71	11,28
6.	8,58	6,37	7,77
7.	5,64	3,94	5,12
8.	5,14	3,20	3,98
9.	4,59	2,67	3,44
10.	14,55	8,63	12,94
1.—10.	100,00	100,00	100,00

Průměrná denní započitatelná mzda v Kč, vypočtená na základě zařazení pojištěnců do mzdových tříd, byla v srpnu

roku	mužů	žen	dohromady
1929	22,34	13,82	19,34
1930	22,37	13,83	19,32
1931	22,14	13,46	19,04
1932	21,06	12,53	17,95
1933	19,90	12,11	16,93
1934	19,29	12,04	16,52
1935	18,81	11,64	16,09
1936	19,20	11,71	16,36
1937	20,40	12,37	17,44
1938	21,33	12,29	18,04

Již v předchozím měsíci bylo pozorovati, že mzda žen je proti loňsku na ústupu, neboť v červenci 1938 byla Kč 12,18 proti Kč 12,20 v červenci 1937; v srpnu 1938 mzdový pokles pojištěnek dále pokračoval a pojištěná jejich mzda je nejblíže stavu z roku 1933. Naproti tomu mzda mužů se vyvíjí příznivě, jak proti dřívějším letům, tak od měsíce k měsíci (proti lednu 1938, kdy činila Kč 20,33, se s výjimkou února postupně zvyšovala a rozdíl mezi letní a zimní sezónou jest právě 1 Kč). jh.

Stávky v srpnu 1938.

Menší počet, delší doba trvání stávek.

Stávkové hnutí v srpnu vykazuje obvyklý sezonní pokles.

Pokles v počtu stávek jest vyvážen delší dobou trvání, takže ztráta pracovní doby a ztráta mzdová zůstává téměř na stejné výši jako v měsíci červenci.

V srpnu bylo celkem 23 stávek ve 46 závodech s 16.249 zaměstnanci. Z nich pouze 2.820 stávkovalo a 308 nepracovalo v důsledku stávek. Stávkující zameškali 20.556 pracovních dnů a na mzdě ztratili 454.598 Kč, nepracující v důsledku stávek zameškali 1.418 dnů a na mzdě ztratili 30.939 Kč. Úhrnná ztráta pracovní doby činila tedy 21.974 pracovních dnů a ztráta mzdy 485.537 Kč.

Podle průmyslu a živností stávkami postižených vyskytlo se nejvíce stávek v průmyslu kamene a zemín. Ze 7 stávek v tomto oboru vznikly 2 v červenci a 5 v srpnu a postihly 5 lomů, 1 cihelnu a 1 vápenku. 305 stávkujících v těchto závodech žádalo ve 4 případech zvýšení mezd, ve 2 případech dodržování kolektivní smlouvy; v jednom případě jest požadavek dosud neznámý. Tito stávkující zameškali 1.520 pracovních dnů a na mzdě ztratili 30.134 Kč.

Živnosti stavební byly postiženy 6 stávkami ve 28 závodech. Stávkovalo 1.634 zaměstnanců vesměs pro požadavky mzdové, zameškali 11.049 pracovních dnů a na mzdě ztratili 273.445 Kč. Případá tedy na živnosti stavební více než polovina v srpnu zameškaných pracovních dnů a ztracené mzdy. Na průmysl sklářský připadají 3 stávky, na hornictví, průmysl dřevařský a průmysl odívání a obuvi po 2 stávkách, na průmysl textilní 1 stávka. Požadavky stávkujících byly v 17 případech mzdové, a to 1 nesnižování, 13 zvýšení mezd a 3 jiné mzdové a pro tento druh požadavků bylo zameškáno 14.388 pracovních dnů a na mzdě ztraceno 141.720 Kč. Nepropouštění zaměstnanců žádáno v 1 případě, dodržování kolektivní smlouvy ve 2 případech, prodloužení týdenní pracovní doby v 1 případě, 1 stávka byla demonstrační a 1 má požadavky dosud neznámé. Na všechny tyto požadavky připadá 6.168 pracovních dnů a 112.878 Kč ztráty mzdové.

Podle výsledků skončilo 6 stávek plným úspěchem dělnictva, 15 částečným úspěchem a u 2 stávek jest výsledek dosud neznámý.

Podle zemí připadá 13 stávek na Čechy, 3 na Moravu a Slezsko, 5 na Slovensko a 2 na Podkarpatskou Rus.

Výluky se v měsíci srpnu nevyskytly.

M. K.

Fakultativní pojištění proti nezaměstnanosti.

Podle výsledků statistiky fakultativního pojištění proti nezaměstnanosti (gentský systém) bylo koncem července 1938 podporováno v nezaměstnanosti prostřednictvím odborových organizací z 1,791.623 odborově organizovaných členů úhrnem 107.596. Tento vykázaný počet podporovaných osob je o 3.265, t. j. o 2,9% nižší než v téže době roku minulého, a o 14.231 osob, t. j. o 11,7% menší než v předcházejícím měsíci.

Na 100 členů připadalo 6,0 podporovaných proti 6,4 v roce minulém (v červnu 6,8 proti 6,6 v roce minulém).

Počet členů odborových organizací a počet podporovaných, jakož i procento, které činí podporování z celkového počtu členstva, podává tato tabulka:

	Počet členů odborových organizací	Podporování se státním i bez státního příplatku	
		absolutně	v % členů
Červenec 1931	1,254.322	82.759	6,6
1932	1,379.055	167.529	12,2
1933	1,499.670	226.843	15,1
1934	1,436.777	226.711	15,8
1935	1,497.395	203.787	13,6
1936	1,610.131	185.259	11,5
1937	1,725.305	110.861	6,4
1938	1,791.623	107.596	6,0
Červen 1938	1,797.549	121.827	6,8
			Ftr.

Otiskování článků a statí ze „Statistického zpravodaje“ jest vítáno, je-li citován pramen.

1. Obyvatelstvo — Bevölkerung — Population

Table with columns for Year, Births, Deaths, Emigrants, and various causes of death. Rows include years from 1929 to 1938.

1) Osoby, jimž vydán vystěh. pas. — Personen mit Auswandererpaß. — Personnes ayant obtenu le passeport d'émigration. — 2) Převzatí k dopravě do zámorí. — Zum Überseetransport übernommen. — Emigrants embarqués à destination d'outre-mer.

2. Trh práce — Arbeitsmarkt — Marché du travail

Table with columns for Employment, Unemployment, Job Vacancies, Strikes, and Lost Wages. Rows include years from 1929 to 1938.

1) Pojistěnci nemocenského pojištění (bez dobrovolných a bez důchodců) v měsíčních průměrech: a) u nem. pojišťoven (Ú. S. P.), b) u revírních bratrských pokladen, c) podléhající pensijnímu pojištění. — Versicherte der Krankenversicherung (Ohne freiwillig Versicherte und Rentenbezieher): a) bei Krankenversicherungen (Z. S. V.), b) bei Revier-Bruderraden, c) die der Pensionversicherung unterliegen. — Les assurés contre la maladie (à l'exception des assurés facultatifs et des bénéficiaires de rentes): a) auprès des caisses d'assurance-maladie (Inst. central d'assurances sociales); b) auprès des caisses de secours des ouvriers mineurs; c) soumis à l'assurance — pension. — 2) Týká se povinné i dobrovolné nem. poj. podle zák. 221/24 (Ú. S. P.). Róční a měsíční úhrny. Na dobrovolné poj. připadá okrouhle 1%. — Betrifft die freiwillig und Pflichtversicherten nach Ges. 221/24 (Z. S. V.). Jahres- und Monatssummen. Auf die freiwillige Versicherung entfällt ungefähr 1%. — 3) Stav posledního dne v měsíci. — Stand vom letzten Tage des Monates. — L'état au dernier jour du mois.

2 a). Trh práce — Arbeitsmarkt — Marché du travail
VII. 1938.

Třídy povolání, země Berufsklassen, Länder Classes de professions, province	Zprostředkování práce ¹⁾ Arbeitsvermittlung ¹⁾ — Bureaux du travail ¹⁾						Na - Auf - Par 100		Trh práce ¹⁾ Arbeitsmarkt ¹⁾ Marché du travail ¹⁾				Podporování podle gentského systému ²⁾ Unterstützte nach dem Genter-System ²⁾ Secours d'après le système de Gand ²⁾			
	uchazeči Bewerber Emplois demandés		přihlášená místa angemelde- te Stellen Emplois offerts		obsazená místa besetzte Stellen Places pourvues		učez. mužů i žen Bew. M. u. Fr. emplois dem. (h. et f.)	učez. žen Bew. (Frauen) emplois demand. (f.)	volná místa freie Stellen Places vacantes		neumístění uchazeči nichtunter- gebr. Bew. Demandeurs non placés		se st. i bez st. příp. mit u. o. Staatsz. avec ou sans la contrib. de l'Etat		se stáť. příplatkem mit Staatszuschuß avec la contribu- tion de l'Etat	
	během měsíce im Laufe des Monats au cours des mois								obsaz. míst* bes. Stelle* places pourvues*		posledního pracovního dne v měsíci nach dem letzten Arbeitstag im Monat le dernier jour ouvrable du mois					
	a*)	b**)	a*)	b**)	a*)	b**)	a*)	b**)	a*)	b**)	a*)	b**)	a*)	b**)	a*)	b**)
Zemědělství a lesnictví — Land- und Forstwirtschaft — Agriculture et sylviculture	25.035	9.152	30.901	10.402	16.626	5.784	66,4	63,2	11.525	3.897	5.446	1.991	3.737	605	3.737	605
Hornictví — Bergbau — Mines	4.112	34	593	7	507	7	12,3	20,6	69	—	2.985	25	1.611	6	1.611	6
Hutnictví - Hüttenwesen - Métal- lurgie	644	3	163	1	153	1	23,8	33,3	10	—	442	2	225	—	225	—
Zahradnictví — Gärtnerei — Horti- culture	768	109	212	80	181	65	23,6	59,6	16	6	432	39	38	8	38	8
Průmysl kamenný a zeminný — Stein- und Erdenindustrie — Ind. des pierres et des terres	5.979	1.430	2.224	308	2.031	297	34,0	20,8	103	9	3.390	991	2.768	584	2.761	584
Průmysl sklářský — Glasindustrie — Ind. verrière	10.877	3.618	1.335	488	1.291	455	11,9	12,6	35	30	8.200	2.855	8.684	2.150	8.682	2.150
Zpracování kovů — Metallverar- beitung — Travail des métaux	15.447	1.789	4.015	338	3.370	316	21,8	17,7	366	10	10.064	1.315	11.000	966	10.981	966
Výroba strojů — Maschinenerzeu- gung — Constr. de machines	6.114	490	1.695	246	1.378	243	22,5	49,6	112	3	3.776	281	765	122	765	122
Průmysl dřevařský a řezbářský — Holz- und Drechslerindustrie — Ind. du bois, tournage	12.381	783	2.932	161	2.629	159	21,2	20,3	190	2	7.561	547	4.874	318	4.845	318
Výroba zboží z kaučuku, celuloi- du a pod. — Erzeugung von Kautschuk-, Zelluloidwaren u. ä. — Fab. d'objets en caoutchouc, celluloïde, etc.	211	123	158	86	155	85	73,5	69,1	2	1	70	42	60	15	60	15
Průmysl koží, usní, štetin a pod. — Leder-, Häute-, Borstenindustrie — Ind. des peaux, cuirs, poils, etc.	1.236	71	338	8	306	8	24,8	11,3	23	—	733	52	2.815	681	2.803	678
Průmysl textilní — Textilindustrie — Industrie textile	40.768	28.482	6.225	4.125	5.998	3.974	14,7	14,0	181	133	30.908	22.069	36.494	21.722	36.488	21.717
Čalounictví — Tapezierergewerbe — Tapiserie	579	3	112	—	93	—	16,1	—	6	—	375	2	80	3	80	3
Průmysl oděv. — Bekleidungsindu- strie — Industrie du vêtement	15.561	5.913	3.083	1.188	2.453	941	15,8	15,9	321	127	10.651	4.211	3.689	1.826	3.688	1.826
Průmysl papírnický — Papierin- dustrie — Industrie du papier	1.838	747	192	83	176	77	9,6	10,3	10	6	1.364	582	1.181	502	1.131	475
Průmysl potravin a poživatin — Nahrungs- und Genussmittelin- dustrie — Industrie alimentaire	9.126	2.817	2.196	547	1.856	545	20,3	19,3	207	2	5.887	2.164	3.065	1.599	3.064	1.599
Hostinství — Gastgewerbe — In- dustrie hôtelière	3.366	1.128	1.315	780	957	508	28,4	45,0	179	136	1.971	532	300	56	299	56
Průmysl lučební — Chemische In- dustrie — Industrie chimique	649	262	222	51	185	42	28,5	16,0	32	9	379	179	1.487	272	1.486	272
Živnosti stavební — Baugewerbe — Industrie du bâtiment	29.437	481	15.170	137	13.944	129	47,4	26,8	785	3	12.743	300	8.778	150	8.769	150
Odbory grafické — Graph. Gewerbe — Industries polygraphiques	2.248	356	117	29	107	29	4,8	8,1	1	—	1.805	268	2.301	355	1.720	287
Zaměstnanci v různé výrobě — Arbeitnehmer in sonst. Produk- tionszweigen — Employés (au- tres branches)	21.076	8.080	6.686	1.019	5.296	997	25,1	12,3	1.286	8	14.048	6.318	3.683	833	3.623	823
Zaměst. obch. - Handelsangestellte — Employés de commerce	13.251	4.190	1.601	475	1.282	391	9,7	9,3	145	53	10.380	3.420	3.171	1.223	2.982	1.172
Nádeníci - Tagelöhner - Journaliers Zaměst. dopravní — Verkehrs- angestellte — Agents subalternes des transports	81.650	12.786	45.038	3.379	41.771	3.306	51,2	25,9	2.237	43	83.895	8.175	4.660	162	4.660	162
Služebnictvo domácí — Hausdie- nerschaft — Domestiques	1.722	1	409	—	359	—	20,8	—	34	—	1.122	1	569	28	569	28
Svobodná povolání — Freie Beru- fe — Professionslibérales	13.702	13.219	5.797	5.628	3.367	3.236	24,6	24,5	1.380	1.360	8.888	8.586	129	94	129	94
Učňové — Lehrlinge — Apprentis. Dohromady - Zusamm. - Ensemble	3.493	1.297	569	294	441	228	12,6	17,6	58	31	2.607	921	1.432	481	1.431	481
Čechy — Böhmen — Bohême	8.341	1.662	7.225	1.083	3.615	583	43,3	35,1	2.826	301	3.996	899	107.596	34.251	106.627	34.087
Morava a Slezsko — Mähren und Schlesien — Moraviet Silésie	209.534	64.514	79.557	19.817	56.711	12.284	33,5	22,6	22.139	6.170	184.118	66.767	45.114	—	—	—
Slovensko — Slovaquei — Slovaque Podkarpatská Rus — Karpatorauß- land — Russie Subcarpathique	64.352	21.623	27.608	7.004	25.561	6.338	39,7	29,3	1.861	621	32.678	13.578	—	—	—	—
Úhrn — Summe — Total	47.134	11.448	28.008	3.461	23.795	3.262	50,5	28,5	3.376	109	20.329	7.361	—	—	—	—
	8.591	1.441	5.350	661	4.460	522	51,9	36,2	718	68	2.913	714	—	—	—	—
	329.611	99.026	140.523	30.943	110.527	22.406	33,6	22,6	22.139	6.170	184.118	66.767	—	—	—	—

a*) muži a ženy dohromady — b**) jen ženy — a*) Männer u. Frauen zusammen — b**) nur Frauen — a*) Hommes et femmes, total — b**) femmes seules. — Třídění: ¹⁾ podle hledané práce. — ²⁾ podle poslední vykonávaného zaměstnání. — *) Místa některých tříd povolání jsou obsazována uchazeči z různých tříd. — Gliederung: ¹⁾ nach der gesuchten Arbeit. — ²⁾ nach der zuletzt ausgeübten Beschäftigung. — *) Die Stellen einiger Berufsklassen werden mit Bewerbern verschiedener Klassen besetzt. — Classification: ¹⁾ d'après l'emploi demandé. — ²⁾ d'après sa dernière occupation. — *) Les demandeurs de quelques classes de profession devaient être placés dans les différentes classes d'industrie.

3. Neúřední index průmyslové výroby*)

Nichtamtlicher Index der Industrie Produktion*) — Indice non officiel de la production industrielle*)

Main table for 'Průmysl - Industrie - Industrie' showing indices from 1929 to 1938 for various sectors like mining, metallurgy, chemicals, etc. Base year is 1929=100.

*) Podle revue »Obzor národohospodářský«. — Nach dem »Obzor národohospodářský«. — D'après la revue »Obzor národohospodářský«.

4. Hornictví*) - Hutnictví-Elektrina - Bergbau*) - Hüttenwesen-Elektrizität - Mines*) - Métallurgie-Electricité

Detailed table for 'Výroba - Erzeugung - Production' in the mining and metallurgy sector, including sub-sections for 'Elektrina' and 'Indexy'. Data spans 1929-1938.

*) Údaje za uvedené měsíce r. 1937 a 1938 a za celý rok 1937 jsou podle sdělení ministerstva veřejných prací. — Die Daten für die angeführten Monate d. J. 1937 und 1938 und für das ganze Jahr 1937 sind den Mitteilungen des Ministeriums für öffentliche Arbeiten entnommen. — Les données relatives aux différents mois de 1937 et 1938 et à l'année 1937 entière sont puisées des communications du Ministère des travaux publics.

1) Bez malých závodů, jež vyrábějí asi 500 mil. kWh ročně. — Ohne Klein-Anlagen, die caa 500 Mill. kWh jährlich erzeugen. — Petites usines produisant environ 500 mil. de kWh par an non comprises. — *) Na kalendářní den. — Pro Kalendertag. — Par jour du calendrier. — *) Na pracovní den. — Pro Arbeitstag. — Par journée de travail.

7. Zahraníční obchod se zbožím — Außenhandel (reiner Warenverkehr) — Commerce extérieur (marchandises seulement)

Rok Měsíc Jahr Monat Année Mois	Dovoz Einfuhr Importations	Vývoz Ausfuhr Exportations	Bilance Bilanz Balance	Dovoz — Einfuhr — Importations				Vývoz — Ausfuhr — Exportations			
				Suroviny Rohstoffe Matières brutes	Hotové výrobky Fertig- waren Produits fabriqués	Potraviny Nahrungs- mittel Comes- tibles	Živá zvířata Lebende Tiere Animaux vivants	Hotové výrobky Fertig- waren Produits fabriqués	Suroviny Rohstoffe Matières brutes	Potraviny Nahrungs- mittel Comes- tibles	
				Hodnota — Wert — Valeur: 1,000.000 Kč							
1929	19.962	20.497	+	535	9.779	6.292	2.920	951	14.667	3.442	2.341
1930	15.713	17.472	+	1.759	7.115	5.183	2.657	725	12.904	2.796	1.706
1931	11.764	13.118	+	1.354	4.978	4.131	2.384	231	9.929	2.041	1.113
1932	7.487	7.343	-	144	3.307	2.445	1.570	137	5.107	1.386	832
1933	5.831	5.855	+	24	2.909	1.667	1.118	105	4.403	1.343	455
1934	6.382	7.280	+	898	3.443	1.897	936	72	5.103	1.760	401
1935	6.738	7.418	+	680	3.593	1.874	1.084	165	5.372	1.619	402
1936	7.909	8.008	+	99	4.311	2.362	979	242	5.830	1.667	497
1937	10.980	11.972	+	992	6.312	3.257	1.206	205	8.596	2.372	979
1937: II.	782	877	+	95	469	221	75	17	646	154	75
1937: III.	851	981	+	130	502	250	85	13	719	175	86
1937: IV.	1.021	952	-	69	635	285	88	13	663	171	117
1937: V.	977	1.041	+	64	603	270	92	12	735	193	113
1937: VI.	976	980	+	4	604	264	97	11	694	183	103
1937: VII.	832	874	+	42	500	250	70	12	637	183	52
1937: VIII.	931	1.145	+	214	526	311	73	16	839	203	101
1937: IX.	879	1.100	+	221	468	295	90	26	837	230	28
1937: X.	959	1.126	+	167	475	316	143	25	823	251	46
1937: XI.	985	1.046	+	61	529	276	153	27	732	246	64
1937: XII.	1.072	1.200	+	128	569	315	169	19	832	243	123
1938: I.	667	944	+	277	357	221	76	13	676	184	77
1938: II.	757	914	+	157	413	239	95	10	633	189	87
1938: III.	792	1.025	+	233	407	266	112	7	748	189	81
1938: IV.	820	937	+	117	460	244	110	6	687	173	70
1938: V.	828	997	+	169	455	247	117	9	736	183	74
1938: VI.	787	868	+	81	411	216	152	8	619	173	51
1938: VII.	761	916	+	155	389	223	140	9	689	172	72
1938: VIII.	790	965	+	175	396	243	136	15	747	176	41

7a). Zahraníční obchod s nejdůležitějšími zeměmi — Außenhandel mit den wichtigsten Ländern
Commerce extérieur avec les pays les plus importants

Země zásilký (obchodní) Versendungsland (Handelsland) Pays de consignment (pays commerçant)	VIII. 1938		I. — VIII. 1938		I. — VIII. 1937	
	Dovoz Einfuhr Importations	Vývoz Ausfuhr Exportations	Dovoz Einfuhr Importations	Vývoz Ausfuhr Exportations	Dovoz Einfuhr Importations	Vývoz Ausfuhr Exportations
	Hodnota v — Wert in — Valeur en: 1.000 Kč					
Německo — Deutschland — Allemagne	117,227	136,717	985,683	1,119,758	1,088,509	1,023,197
Hamburk — Hamburg — Hamburg	2,073	4,706	27,598	67,893	73,150	134,897
Rakousko — Österreich — Autriche	15,985	49,250	207,498	464,910	278,473	575,988
Polsko — Polen — Pologne	13,346	17,944	119,261	157,090	189,436	142,262
Maďarsko — Ungarn — Hongrie	26,016	30,076	157,334	186,988	87,700	138,529
Rumunsko — Rumänien — Roumanie	71,271	59,278	367,170	343,017	268,448	414,093
Jugoslavie — Jugoslawien — Jougoslavie	19,624	67,159	211,498	495,552	251,312	329,446
Bulharsko — Bulgarien — Bulgarie	3,158	8,134	75,334	50,469	77,988	52,065
Belgie — Belgien — Belgique	15,769	20,773	146,330	162,889	215,050	154,960
V. Británie — Großbritannien — Grande Bretagne	44,508	84,725	330,935	690,386	485,111	626,344
Francie — Frankreich — France	39,645	20,255	289,764	189,473	393,722	300,399
Itálie — Italien — Italie	18,116	22,357	159,459	237,142	158,943	199,821
Nizozemsko — Niederlande — Pays-Bas	19,081	45,771	190,643	311,563	275,034	320,626
Švýcarsko — Schweiz — Suisse	31,043	28,265	203,519	252,768	206,708	298,433
Dánsko — Danemark — Danemark	3,629	4,743	23,469	41,723	38,729	47,763
Norsko — Norwegen — Norvège	10,099	16,419	59,075	102,412	93,811	117,100
Švédsko — Schweden — Suède	49,397	35,070	268,473	234,375	203,626	235,171
Fínsko — Finnland — Finlande	2,911	8,974	12,041	66,752	11,789	62,474
Litva — Litauen — Lithuanie	4,044	11,707	41,327	39,386	27,820	27,219
Řecko — Griechenland — Grèce	4,554	1,904	94,545	18,224	64,941	26,260
S. S. S. R. — U. S. S. R. — U. R. S. S.	20,499	8,731	95,567	158,053	60,130	63,057
Turecko — Türkei — Turquie	6,801	55,584	103,965	209,920	90,275	42,500
Čína — China — Chine	2,927	5,262	18,858	264,243	30,335	105,577
Iran — Iran	493	6,517	5,388	27,651	3,779	144,243
Japonsko — Japan — Japon	5,547	1,094	40,108	16,515	43,720	44,583
Palestina — Palästina — Palestine	84	5,031	17,938	30,453	12,950	40,120
Brit. Indie — British Indien — Inde britannique	21,772	15,904	164,917	106,082	350,778	107,613
Niz. Indie — Niederländisch Indien — Indes néerlandaises	9,536	5,795	122,294	37,664	137,295	27,466
Egypt — Ägypten — Egypte	10,395	7,122	101,672	55,634	153,155	69,244
Jihoafr. Unie — Südafrikanische Union — Union Sud-Afr.	1,388	19,035	25,503	102,620	24,116	86,687
Brit. Rov. Afrika záp. — Brit. Äquatorial-Westafrika						
Afrique Equatoriale occidentale britannique	5,379	1,686	51,370	11,151	57,625	31,722
Kanada — Kanada — Canada	18,255	7,669	72,228	50,872	17,974	47,407
Spoj. státy amer. — Vereinigte Staaten von Amerika — Etats-Unis	69,928	76,056	632,350	532,286	582,836	721,607
Argentina — Argentinien — Argentine	16,880	9,812	138,144	107,539	173,834	109,556
Brasílie — Brasilien — Brésil	10,340	13,868	64,934	77,436	117,623	49,395
Uruguay — Uruguay — Uruguay	2,628	3,078	28,381	19,184	48,209	15,365
Australský Svaz — Australischer Staatenbund — Confédération Australienne	18,802	8,152	96,462	60,311	121,061	38,321
Ostatní země — Übrige Staaten — Autres pays	57,091	49,929	450,379	466,178	558,567	527,959

7b). Zahraniční obchod podle vybraných hlavních druhů a skupin zboží
 Außenhandel nach ausgewählten wichtigsten Warengattungen und Gruppen
 Commerce extérieur d'après les principaux espèces et groupes choisis de marchandises

Dovoz Einfuhr Importations	VIII. 1938		I.—VIII. 1938		I.—VIII. 1937		Vývoz Ausfuhr Exportations	VIII.	I.—VIII.	I.—VIII.
	t	1.000 Kč	t	1.000 Kč	t	1.000 Kč		1938	1938	1937
Bavlna — Baumwolle — Coton	6.494	46,848	54.129	407,563	77.633	736,271	Průmysl textilní — Textilindustrie — Industrie textile	238,899	1.675,275	1.928,229
Vlna — Wolle — Laine	2.566	52,377	17.944	385,896	22.322	625,993	Průmysl bavlnářský — Baumwollindustrie — Industrie du coton	70,703	519,538	616,016
Hedvábí — Seide — Soie	276	14,342	2.406	109,935	4.425	158,457	Průmysl vlnářský — Wollindustrie — Industrie lainière	68,785	413,522	480,211
Železné rudy — Eisenerze — Minerais de fer	217.283	43,098	1,083,478	214,590	942.473	170,121	Průmysl železářský ¹⁾ — Eisenindustrie — Industrie du fer	211,762	1.431,675	1.076,763
Obecné kovy — Unedle Metalle — Métaux communs	10.012	62,863	52.120	350,919	49.693	403,232	Ostatní kovod. prům. ²⁾ Sonst. Metallindustrie — Autre industrie des métaux . . .	103,843	804,193	734,692
Surové kůže — Felle und Häute, roh — Peaux	3.041	27,947	24.086	219,654	29.734	363,792	Průmysl sklářský — Glasindustrie — Industrie verrière	59,343	437,942	495,792
Uhlí — Kohlen — Charbon	112.378	18,104	855.606	129,689	906.849	134,200	Průmysl kožařský — Lederind. — Industrie des peaux	52,243	396,650	411,271
Nerostné oleje — Mineralöle — Huiles minérales	36.770	25,434	267.889	189,426	288.990	206,997	Dříví — Holz — Bois	124.710	889.981	780.593
Olejnátá semena — Öleiche Samen — Graines oléagineuses	11.450	18,630	113.211	205,342	113.271	242,638	tuny, Tonnen, tonnes	52,125	365,982	318,504
Vepřový dobytek — Schweine — Espèce porcine	16.302*)	12,789	73.404*)	66,480	129.673*)	99,517	1.000 Kč	372.312	3.149.405	3.188.478
							Uhlí — Kohle — Charbon	47.804	392.944	380.444
							tuny, Tonnen, tonnes	15.630	206.654	175.226
							1.000 Kč	15,755	200,868	152,581

*) Kusy — ¹⁾ Celní třída XXXVIII. — ²⁾ Celní třídy XXXIX—XLII.
 Stück — Zolltarifklasse XXXVIII. — Zolltarifklassen XXXIX—XLII.
 Pièces — La XXXVIIIe classe du tarif douanier. — Les XXXIXe—XLIIe classes du tarif douanier.

8. Cenové indexy^{a)} — Preisindizes^{b)} — Indices des prix^{c)}

Rok Měsíc Jahr Monat Année Mois	Velkoobchodní indexy ^{d)} — Großhandelsindizes ^{e)} — Indices des prix de gros ^{f)}					Zboží Waren Marchandises		Index citlivých cen ^{g)} Index der konjunktur- empfindlichen Preise ^{h)} Nombre- indices des prix sensitifs ⁱ⁾	Indexy životních nákladů v Praze ^{j)} Indizes der Lebenshaltungskosten in Prag ^{k)} Nombres-indices du coût de la vie à Prague ^{l)}		Index potraviny ^{m)} Nahrungs- mittel-index ⁿ⁾ Nombre- indices des denrées alimentaires ^{o)}
	Uhrný index Gesamt- index Nombre- indice général	Potravin a poživatiny Nahrungs- und Ge- nußmittel Denrées alimen- taires	Píce Futter- mittel Fourra- ges	Potravin, poživatiny a píce Nahrungs- Genuß- u. Futter- mittel Denrées alimentai- res et fourrages	Průmyslové látky a výrobky Industrie- stoffe und -Erzeug- nisse Matières premières et produits manufacturés	dovážené einge- führte importées	domácí einheimi- sche du pays		rodiny dělnické der Arbeiter- familie d'une famille d'ouvrier	rodiny úřednické der Beamten- familie d'une famille d'employé	
Základ — Grundlage — Base : VII. 1914 = 100											
1929	913	855	831	854	977	919	919	.	744 ^{j)}	727 ^{k)}	897 ^{l)}
1930	811	752	562	741	887	784	829	.	746	719	853
1931	736	705	616	700	774	649	771	.	713	686	780
1932	680	657	600	654	709	602	711	.	700	673	728
1933	659	650	432	638	681	617	677	.	692	667	701
1934	676	680	574	674	678	643	690	.	684	659	668
1935	705	724	653	720	688	662	722	.	704	683	697
1936	707	712	419	695	720	678	721	.	710	694	712
1937	749	718	366	699	804	769	748	.	720	712	709
1937: IV.	764	712	366	693	842	815	751	810	715	702	705
V.	755	714	376	696	819	787	749	800	717	703	708
VI.	752	710	370	691	817	791	744	808	725	708	730
VII.	763	732	370	711	818	787	759	788	723	714	717
VIII.	759	722	343	701	822	787	754	775	720	713	702
IX.	755	724	365	704	810	780	752	768	724	718	701
X.	749	718	370	699	803	766	748	707	721	702	702
XI.	744	724	376	705	786	738	751	687	723	726	704
XII.	732	718	376	699	767	718	742	676	725	728	710
1938: I.	733	716	426	700	769	718	745	682	738	741	715
II.	733	717	426	701	768	720	745	666	739	741	715
III.	730	709	452	695	768	720	741	666	741	743	710
IV.	727	714	452	700	757	710	741	653	744	746	713
V.	731	719	542	710	754	704	747	655	745	748	723
VI.	731	716	695	714	749	694	750	621	751	752	734
VII.	734	728	493	715	754	712	747	614	748	750	724
VIII.	733	720	493	708	760	717	744	603	750	754	715
IX.	737	735	494	722	754	708	754	605			

a) Podrobná data o cenách vycházejí měsíčně v Cenových zprávách Státního úřadu statistického. — Eingehende Daten über die Preise erscheinen monatlich in den Preisberichten des Statistischen Staatsamtes. — Les données détaillées paraissent mensuellement dans les Rapports sur les Prix de l'Office de Statistique.

b) K 1. dni každého měsíce. — Für den 1. jedes Monates. — A savoir au 1er de chaque mois.

c) Každý první čtvrtek v měsíci. — Erster Donnerstag jedes Monates. — Le 1er jeudi de chaque mois.

d) Střední týden měsíce. — Mittlere Woche des Monates. — Semaine moyenne du mois.

e) Staré schema. — Altes Schema. — Ancien schéma.

14. Sociální pojistění — Sozialversicherung — Assurances sociales

Table with columns for year (Rok), month (Měsíc), and various financial categories under three main headings: 'Ústřední sociální pojistivna', 'Všeobecný pensijní ústav', and 'Ústřední bratrská pokladna'. It includes sub-headers for 'průměrný důchod', 'částka vyplacená na', and 'všechny dávky' across multiple columns.

3) Podle stavu na konci roku (mésíce). — Nach dem Stande am Ende des Jahres (Monates). — D'après la situation à la fin de l'année (du mois).
4) Všechny důchody poskytnuté bývalým pojištěncům, t. j. důchody invalidní, starobní, sociální, úrazové a hornické provize invalidní (starobní). — Alle den ehemaligen Versicherten zuerkannten Renten, u. zw. Invaliden, Alters-, Sozial-, Unfall-Renten und Invaliden- oder Alters- Provisionen der Bergleute. — Toutes les rentes servies aux anciens assurés, c.-à-d. les rentes d'invalidité, de vieillesse, sociales, d'accident et les provisions d'invalidité (de vieillesse) des ouvriers mineurs.

15. Veřejné finance*) – Öffentliche Finanzen*) – Finances publiques*)

Rok (=měsíční průměr) Jahr (=Monats- durchschnitt) Année (=moyenne mensuelle) Měsíc Monat Mois	Hrubý výsledek veřejných dávek Brutto-Ertrag der öffentlichen Abgaben Produit brut des charges publiques							Podíl a účely ²⁾ Anteile und Zuteilungen ²⁾ Quotes parts et allocations ²⁾	Tabáková režie Tabakregie Régie des tabacs		Přijímání srovnávacího fondu Einnahmen des Strukturfonds Revenu du fonds de l'épargne	Samospr. přírážky Selbstverwaltungszuschläge Centimes addit. autonomes	
	Veřejné dávký Öffentl. Abgaben Taxes publiques	Přímé dané Direkte Steuern Impôts directs	Daň z obrátu a prepychová Umsatz- und Luxussteuer Impôt sur le chiffre d'affaires et de luxe	Cla Zölle Douanes	Spotřební daně Ver- brauchs- steuern Impôts de consumation	Po- platky Ge- bühren Droits	Mo- nopolij ¹⁾ Monopoles ¹⁾		pro- dej Ver- kauf vente	odvod státní pokladně Abfuhr an die Staatskasse remis à la caisse de l'État		celkem insge- samt total	obecní Ge- meinde- zuschläge com- munaux
1929	825,7	169,3	195,5	119,1	161,7	177,1	3,0	130,0	196,4	114,0	13,2		
1930	794,5	157,7	196,5	103,3	157,6	173,3	6,1	171,8	192,2	108,6	14,7		
1931	799,2	147,6	185,2	110,9	181,1	170,5	3,9	208,0	181,0	102,1	19,6	123,3	53,6
1932	772,5	172,2	185,8	73,3	176,9	161,2	3,1	207,6	181,1	113,1	24,1	119,1	52,6
1933	728,5	154,6	192,6	54,3	168,2	155,5	3,3	245,2	166,3	107,0	20,3	125,0	54,9
1934	784,2	143,2	199,3	55,6	166,6	164,9	4,6	248,5	159,1	104,0	19,8	118,8	51,6
1935	718,3	146,9	192,7	56,1	165,6	152,5	4,5	259,3	151,6	98,5	21,7	125,5	54,3
1936	753,3	155,6	197,1	62,0	175,7	153,7	4,2	256,3	154,5	98,6	23,9	154,1	66,1
1937	864,7	236,4	230,6	66,4	190,5	135,0	5,8	231,9	142,9	95,3	25,6	131,8	56,7
1937:													
V.	835,9	212,7	271,2	63,8	179,2	102,0	7,0	215,6	146,4	109,5	18,4	126,9	54,8
VI.	723,5	186,9	166,1	53,2	181,3	130,8	4,7	252,2	152,2	73,0	25,1	130,7	58,9
VII.	912,5	273,0	183,8	68,3	199,9	183,7	3,8	249,9	159,0	104,5	40,0	129,7	54,6
VIII.	823,8	131,9	303,2	60,5	204,8	117,8	5,6	227,3	150,2	79,0	25,2	127,0	55,2
IX.	678,9	104,2	176,5	70,1	186,6	132,7	8,8	233,7	150,0	106,5	19,1	129,1	56,5
X.	821,4	178,6	214,7	72,7	197,6	149,6	8,2	219,1	143,4	117,5	21,0	135,4	58,5
XI.	1.049,1	278,4	353,7	76,0	212,1	122,4	6,5	208,1	141,6	101,5	27,3	156,4	65,7
XII.	1.356,0	542,8	322,9	71,5	243,8	168,6	6,4	170,8	166,4	86,0	39,4	144,9	64,3
1938:													
I.	813,7	255,7	158,8	57,5	211,8	120,7	9,2	297,1	118,0	64,5	33,9	122,8	45,7
II.	1.249,0	576,7	320,6	47,3	175,1	124,6	4,7	214,2	125,1	95,0	15,8	140,4	61,2
III.	662,7	95,3	176,8	61,7	194,3	129,7	4,9	269,8	150,0	95,0	17,1	133,3	56,0
IV.	835,4	226,3	189,8	63,6	193,1	152,7	4,9	216,7	143,0	100,5	31,4	128,6	52,6
V.	1.075,9	353,5	322,8	62,4	208,0	124,9	4,3	215,5	154,9	106,5	23,8	138,6	58,5
VI.	835,3	211,8	202,7	55,5	228,0	132,6	4,7	218,2	161,7	80,0	29,0	142,3	63,0
VII.	1.137,0	406,4	225,7	46,6	242,5	210,3	5,5	244,0	159,1	95,0	46,9	136,3	56,1
VIII.	1.097,9	263,4	357,6	58,9	246,9	159,8	5,3	218,6	167,8	120,0	30,0	142,7	59,9

*) Data ministerstva financí. — Daten des Finanzministeriums. — Données du Ministère des Finances.

1) Sůl, sladidla, výbušné látky. — Salz, Süß- und Sprengstoffe. — Sel, saccharines, matières explosives.

2) Odvedené státní správou z výnosu některých dávek samosprávě neb fondům. — Durch die Staatsverwaltung vom Ertrag einiger Abgaben an die Selbstverwaltung oder an Fonds abgeführt. — Remis, sur le produit de certaines taxes, par l'administration de l'Etat aux administrations autonomes et fonds.

16. Návštěva zábav – Besuch von Vergnügungsunternehmen – Fréquentations des divertissements (1929 = 100)

Rok, měsíc Jahr, Monat Année, mois	Výnos dávký ze zábav ¹⁾ v městech s počtem obyvatel — Ertrag der Lustbarkeitsabgabe ¹⁾ in Städten mit einer Einwohnerzahl — Produits de la taxe sur les divertissements ¹⁾ dans les villes														
	přes — über — de plus de 10.000			z toho — davon — dont									přes — über — de plus de 50.000		
	Celkem Insgesamt Total	z toho — davon — dont		Celkem Insgesamt Total	z toho — davon — dont		Celkem Insgesamt Total	z toho — davon — dont		Celkem Insgesamt Total	z toho — davon — dont				
		biografů Lichtspiele cinémas	ostatních sonstige autres		biografů Lichtspiele cinémas	ostatních sonstige autres		biografů Lichtspiele cinémas	ostatních sonstige autres		biografů Lichtspiele cinémas	ostatních sonstige autres			
1929	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0			
1930	111,7	117,0	102,1	107,9	110,2	102,9	114,0	123,0	99,1	111,9	116,8	103,1			
1931	102,7	108,1	92,8	106,0	113,0	90,9	108,8	120,9	88,9	99,5	102,1	94,8			
1932	87,0	93,1	76,0	89,1	91,5	84,1	81,2	102,4	72,6	84,9	90,2	75,4			
1933	78,0	84,3	66,8	81,2	83,0	77,2	80,6	90,5	64,3	76,3	82,4	65,3			
1934	74,5	78,6	67,1	75,7	79,4	67,7	75,6	83,8	62,0	73,8	76,5	69,0			
1935	73,6	79,2	63,4	72,1	75,1	65,5	72,4	81,2	58,0	74,4	79,7	65,1			
1936	80,7	89,2	65,4	80,6	87,3	66,1	82,4	95,4	61,0	80,1	87,4	66,9			
1937	85,6	95,5	67,8	88,6	97,5	69,3	86,7	102,1	61,5	84,4	92,5	69,9			
1937:															
I.	106,2	101,3	115,1	116,7	108,7	133,0	104,0	111,5	91,6	104,2	95,4	120,0			
II.	101,5	109,6	86,8	103,6	106,6	96,9	99,0	112,8	76,2	101,9	109,3	88,6			
III.	92,7	114,9	52,7	96,6	112,6	61,9	90,6	116,3	48,3	92,5	115,0	52,3			
IV.	92,1	112,7	54,7	89,4	107,5	50,1	88,3	116,2	42,4	94,2	113,0	60,7			
V.	75,5	75,9	74,6	71,5	75,6	62,4	72,5	87,0	48,7	77,7	72,0	87,8			
VI.	55,0	55,8	53,5	59,9	55,5	69,3	63,1	62,2	64,5	50,6	53,5	45,4			
VII.	52,7	55,5	47,5	66,0	66,8	64,3	66,3	67,0	65,1	44,0	48,1	36,6			
VIII.	70,8	83,0	48,7	81,0	91,8	57,6	79,7	90,0	62,8	64,7	77,9	41,1			
IX.	82,9	97,9	55,3	78,3	93,5	45,2	81,7	101,1	49,8	84,6	98,0	60,7			
X.	100,9	118,2	69,6	97,9	112,4	66,4	104,6	131,7	60,2	100,3	115,0	74,1			
XI.	96,9	97,3	73,7	91,4	118,3	33,2	92,6	109,0	65,7	100,0	107,5	86,6			
XII.	101,0	112,0	81,2	109,7	118,2	91,4	99,0	121,2	62,7	99,4	106,8	86,0			
1938:															
I.	112,3	111,1	114,5	119,5	112,8	133,9	105,6	113,8	92,3	112,8	109,5	118,7			
II.	121,3	109,2	143,1	117,2	108,4	136,2	108,5	111,1	104,1	127,2	108,7	160,1			
III.	87,8	105,7	55,7	84,3	95,1	60,8	89,0	109,8	54,8	88,4	107,2	54,9			
IV.	88,3	105,3	57,6	92,2	108,4	57,3	84,1	103,5	52,2	88,8	105,0	59,8			
V.	75,4	83,9	60,2	71,7	82,5	48,2	70,0	86,9	42,3	78,5	83,1	70,2			
VI.	62,7	67,8	53,4	64,7	65,8	62,3	61,8	68,7	50,6	62,5	68,1	52,4			
VII.	54,7	56,7	51,1	61,9	74,4	66,5	62,7	68,2	53,7	47,1	47,4	46,4			
VIII.	68,1	73,4	58,4	81,2	79,0	86,2	64,3	71,6	52,4	65,9	72,5	54,2			

1) Průměrný denní výnos. — Durchschnittlicher Tagesertrag. — Moyennes journalières.

Země, politický okres Land, politischer Bezirk Province, district administratif	Neumístění uchazeči Nichtuntergebrachte Bewerber Demandeurs non placés				Země, politický okres Land, politischer Bezirk Province, district administratif	Neumístění uchazeči Nichtuntergebrachte Bewerber Demandeurs non placés			
	31. VIII.	30. IX.	31. VIII.	30. IX.*		31. VIII.	30. IX.	31. VIII.	30. IX.*
	1937		1938			1937		1938	
Slovensko — Slovaquie — Slovaquie	31.051	32.228	24.634						
Baňa Nová	535	407	297	294	Rožňava	529	493	231	
Bánovce n. Bebravou	183	13	9	4	Ružomberok	705	658	716	
Bardejov	75	29	54		Sabinov	9	12	160	114
Bratislava, mesto-Stadt-district urban	3.514	4.285	2.813	3.328	Senica	252	296	190	150
Bratislava, vonkov-Land-district rural	1.991	1.674	2.019	1.379	Skalica	193	373	227	145
Brezno n. Hronom	351	261	11		Snina	428	252	341	261
Bystrica Banská	26	24	36	41	Sobota Rimavská	350	366	270	277
Bystrica Považská	644	663	469	279	Sobrance				
Bytča Velká	1.225	1.236	596	571	Streda Dunajská	5	7	176	3
Čadca	226	232	106	206	Stropkov	35	22	37	28
Ďala Stará	450	198	315	31	Šala	88	80	17	32
Feledince	78	108	24	1	Samorin	69	55	112	47
Galanta	414	755	427	317	Štiavnica Banská	424	338	329	135
Gelnica — Göllnitz	375	294	262	191	Topolčany	743	508	163	88
Giraltovce	1	1	2	1	Tornaľa	151	94	112	
Hlohovec	415	322	278	216	Trebišov	40	54	11	53
Humenné	97	43	112	64	Trenčín	45	53	13	20
Chlumec Kráľovský	135	157	201		Trnava	2.084	1.973	845	2.221
Hlava	252	274	53	104	Trstená	5	16	47	19
Kameň Modrý	31	29	81	20	Ves Spiš. Nová	112	80	82	30
Kapušany Velké	59	65	10		Ves Spiš. Stará	2	2	15	
Kežmarok — Käsmark	26	43	24	28	Vráble	202	80	41	
Komárno	1.715	1.733	1.318		Vranov n. Topľou	129	60	436	
Košice, mesto-Stadt-district urban	1.967	2.132	1.809	1.501	Zámky Nové	994	819	768	688
Košice, vonkov-Land-district rural			37	46	Zvolen	334	212	68	68
Kremnica	70	221	112	155	Zeliezovce	71	280	202	70
Krupina	40	30	11		Zilina	1.788	1.587	486	478
Kubín Dolný	122	126	144	78	Podkarpatská Rus — Karpat-				
Levice	1.153	619	603	549	rußland — Russie Subcarp.	3.660	3.618	3.402	
Levoča	36	40	12	12	Berehovo	817	927	520	337
Lubovňa Stará	—	6	3	3	Berezný Velký				
Lučenec	1.796	1.602	1.462	1.565	Chust	187	108	289	138
Malacky	847	1.067	290	218	Iršava				
Martin Turč. Sv.	13	13	15	15	Múkačevo, mesto-Stadt-district urban }	616	595	617	399
Medzilaborce	124	112	—	—	Múkačevo, vonkov-Land-district rural }				
Mesto Kys. Nové	206	227	155	155	Perečín	122	100	79	11
Mesto Nové n. Váhom	434	313	142		Rachov				
Michalovce	477	492	383	143	Sevluš	342	297	167	111
Mikuláš Lipt. Sv.	639	335	77	40	Svalava	153	78	84	77
Modra	129	189	54	66	Ťačovo				
Moldava n. Bodvou	129	168	53		Užhorod, mesto-Stadt-district urban }	1.423	1.513	1.596	1.134
Moravce Zlaté	30	25	28	23	Užhorod, vonkov-Land-district rural }				
Myjava	314	360	263	56	Volové				
Námestovo	1	5	—	—	Čechy — Böhmen — Bohême	145.659	144.591	108.288	
Nitra	967	1.081	1.407	503	Morava a Slezsko — Mähren und Schlesien — Moravie et Silésie	49.948	50.255	29.099	
Parkan	357	304	153		Slovensko — Slovaquie — Slovaquie	34.051	32.228	24.634	
Piešťany	407	350	290	149	Podkarpatská Rus — Karpat-				
Poprad	110	87	11	11	rußland — Russie Subcarp.	3.660	3.618	3.402	
Prešov	370	401	468	325	Československo — Českoslovaquie — Tchécoslovaquie	293.318	230.692	165.428	
Prievidza	187	121	495	93					
Púchov	478	169	204						
Revúca	43	62	541						

II. Přehled za léta 1930—1938 — Übersicht für d. J. 1930—1938
Aperçu pour les années 1930 à 1938

Měsíc—Monat — Mois	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938
I.	73.891	313.511	583.138	872.775	838.932	818.005	850.010	667.486	519.002
II.	86.156	343.972	631.736	920.182	844.284	833.194	860.239	677.947	511.288
III.	83.005	339.505	633.907	877.955	789.789	804.794	797.770	627.258	434.506
IV.	79.721	296.756	555.832	795.919	704.338	734.550	719.166	503.632	360.849
V.	77.069	249.686	487.228	726.629	624.850	666.433	637.385	385.061	284.785
VI.	73.464	220.038	466.948	675.933	582.810	605.956	565.799	303.535	224.170
VII.	77.309	210.908	453.294	640.360	569.450	566.559	508.081	248.127	184.118
VIII.	83.005	215.040	460.952	625.836	572.428	557.706	483.502	233.318	165.423
IX.	104.534	228.351	486.935	622.561	576.267	573.362	479.268	230.692	
X.	122.379	254.201	533.616	629.992	599.464	601.390	441.679	237.737	
XI.	155.203	387.654	608.809	691.078	668.937	678.870	510.205	333.455	
XII.	239.564	486.363	746.311	779.987	752.328	794.407	619.143	459.142	

* Předběžná data — Vorläufige Daten — Données provisoires.

ČESKOMORAVSKÁ- KOLBEN-DANĚK

Lokomotivy, automobily, letadla, parní stroje a kotly, parní a vodní turbíny, naftové motory, veškeré stroje elektrické. Cukrovary, solivary, mrazírny, obilní skladiště a síla, jatky, hutě, válcovny, drtírny, pily atd.

T O V Á R N Y : PRAHA-KARLÍN, LIBEŇ, VYSOČANY, BLANSKO, SLANÝ.

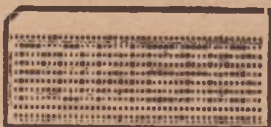
K O N C E R N :

Elektro-Praga
ledničky, pračky, váhy,
vysavače, sporáky atd.

Továrna na elektr. počítačla
Neon, elektrická počítačla, suché
plynoměry atd.

Loděnice Praga
Lodě s motorickým po-
honem, lodě vlečné.

**VYÚČTOVÁNÍ,
MZDY, MATERIÁL,
ÚČETNICTVÍ
A STATISTIKY**
rychle a přesně systémem

POWERS

Oddělení fy Remington psací
a počítačací stroje, spol. s r. o.

PRAHA XII., Vocelova č. 1.
Telefon 205 20.

*Mezinárodní
zasílatelství*

*Richard
Kirchenberger
Praha 1.*

Dlouhá třída čis. 25.

Telefon 60 841.